

download

® **Viacommerce**

postale italiane spa sped. a.p. 70% DCB
מס' 40 2018 מסטר ראשון

פנקס משלמי המסים בולוניה מס' 7195
מתאריך 20.02.2002, בתקופת הסמסטר

מנהל תפעול מארין גאני
גראפיקה בשירות המדע Viabizzunoeditore

הוצאת Viabizzunoeditore
דפוס, RED. Viabizzuno srl

via romagnoli 10
bentivoglio 40010 בולוניה, איטליה

+390518908011
www.Viabizzuno.com

מס' במע"מ ולצורכי מיסוי: 01614551206
פנקס החברות בולוניה, מס' 351858

הון החברה € 5,000,000.00 I.V.
העתקה ללא הרשאה של טקסטים או תמונות כלשהם אסורה

reproduction of any text or image is forbidden authorized
on the cover העטיפה

בניין מונדאדורי, "תלוי, קל אך לא יותר מדי"

איטלקית/אנגלית
מודפס על נייר המכיל סיבים שמוצאם

מיערות המנוהלים באופן אחראי
printed on paper that contains fibers from forests

managed in a responsible manner
עוֹתָק חופשי בערך סביר

עוֹתָק חופשי במחיר סביר של € 2
© Viacommerce.IT.002.40.GR דוק

light generates colour האור מחולל את הצבע

black is to white הלבן לעומת הלבן
הוא כמו as
colour is to light הצבעים לעומת האור
הוא כמו as
life is to nature החיים לעומת הטבע
הוא כמו as
love is to passion האהבה לעומת התשוקה
הוא כמו as
construction is to design הבנייה לעומת התכנית
הוא כמו as
my light is to sun האור שלי לעומת השמש

תמונת צילום של אור נצמד למסלול

the study of colour and light transcends the barriers of a specialist culture. it lives in science, in literature, in painting and music, it is connected to sounds, to words and images. colour has always been at the centre of the reflections of scholars, poets, artists and scientists. in 1873 the french poet arthur rimbaud came to paint the vowels: ‘a black, e white, i red, u green, o blue’. before him, others had pointed out the relationship between colour and music: voltaire in 1738, in his popular essay on newton’s theories ‘éléments de la philosophie de newton’ and the french jesuit mathematician louis berstrand castel in 1740 in ‘optique des couleurs’, a study on the analogy between musical and chromatic tones, later reworked by goethe in his famous ‘theory of colour’. in 1857 baudelaire in ‘correspondances’, a poem belonging to the lyric collection ‘les fleurs du mal’, had found a link between sounds and fragrances. in the middle ages colour was the focus of attention of the treatises on artistic techniques, in the renaissance the master painters were looking for a new path to capture passages, movements and nuances: the red, the blue, the green and the bigio. colour becomes a sacred language also for piero della francesca, who would have wanted the light to penetrate the forms in his paintings and enter the brush to guide it. in the famous ‘treatise on painting’ of 1498, the genius of leonardo observes and measures the world with his own eyes and establishes the rules of his representation. in this work, he dedicates many reflections to colour and light, making clear their link. ‘the light of fire tints everything in yellow, but this will not appear to be true, if not to the comparison of things illuminated by air. floating the light illuminates the blue and it is like mixing together blue and yellow, which make up a beautiful green’. a torment and a delight for anyone designing using images, colour is one of the most difficult components to understand and assess. it is a visual perception that our brain encodes when light hits our eyes. lucretius, in his ‘de rerum natura’, in the 1st century bc had already understood clearly that colour was a sensation: ‘beyond that, since colours cannot without light exist and the elementary particles are never illuminated, from here you can understand that they are not covered with any colour. how could, in fact, a colour be through darkness without light?’ a scientific formulation of the relationship between the stimulus of light and the perception of colour came in 1666, when newton discovered that a beam of white light, thus devoid of colour, when passed through a glass prism is decomposed into a spectrum of lights. the scientist identified seven colours, among them indigo, a colour between blue and violet, even if in reality, the visual perception of the human eye can recognise millions of colours, attributable to six chromatic families of the iris: red, orange, yellow, green, blue and violet. no one object ever reflects a colour that is constantly the same throughout the day: the clouds and sun, winter and summer, the shop and street reflect colours to our eyes that differ each time. this volatility becomes a design tool, an incentive for getting to know and for making known the magic of light: even if it is artificial, it is never the same. so every night of the week a different light illuminates the palazzo mondadori, designed by oscar niemeyer, from the warm colour of the dawn to the cold, pure white colour of midday that gives back the true colour of the tones of the cement. this project of iridescent light involves photography, music, cinema and literature. as light and colour do, it combines arts and knowledge, colours change along with the light source that illuminates them, hence all things become black in the absence of light. darkness obliterates colour. this is why Viabizzuno studies the quality of light starting from the naturalness of the colours of illuminated objects, using the colour rendering index Ra or CRI always near 98 and the new method tm-30-15, introduced in 2015 from the illuminating engineering society (ies), a leading association in the field of lighting research. this method evaluates the quality of light on 99 sample colours in a scientific and rigorous manner by calculating two different indices: Rf, colour fidelity index, and Rg, colour saturation index (color gamut index). the good designer identifies the best lamp and Viabizzuno offers electronic sources suitable for different needs: 2700K, 3000K and Vb K for the haute couture sector, where light must bring out all the colours of the chromatic spectrum. as in adeam shop in tokyo, where light with a colour temperature of 3000Vb K and very high CRI, equal to 98, enhances the chromatic richness of the clothes and the precious details. when we speak of colour we do not mean a coloured light, but a light capable of enhancing the natural colours that surround it. playing with colour does not mean using it, but emphasising it, as in kvadrat’s showroom, where light enhances the chromatic richness of the entire range of fabrics, or in the materioteca of garage italia, where lighting returns the true colour of the paint, fabric and leather samples displayed to illustrate the possibilities for car bodywork personalisation. observing how the same object acquires different shades following the changes of light during the day it’s fundamental to design: the colour, the intensity and the essence change. our page is white only when it is struck by white light, it is blue if the light is blue, each time it is the colour that illuminates it. light is able to give life to an inanimate body radiating it with its virtue, and its power.

bigio: masculine noun with an uncertain etymology, it indicates the ash gray colour, the adjective, in a figurative sense, means ambiguous, undecided: in florence were called bigi the medici partisans who fought the regime established by savonarola and maintained however an open role to temporary alliances with the adversaries. in the paper ‘de pictura’ of 1435, leon battista alberti highlights the link between light and colour and identifies the four main colours in red, light blue, green and gray, from which it is possible to obtain all the others. used by renaissance master painters as a tone of passage between one colour and another, today the gray is the ‘missing white’ of the rgb led sources. ideed, this type of technology does not allow the generation of pure white.

’than much darker was the water; and we, accompanying its dusky (bigie) waves, went down and entered on an uncouth path. a swamp it forms which hath the name of styx’. (dante alighieri, inferno, canto VII)

’thou leave’st in me a memory, from what i hear, so great ant plain that lethe can neither wipe it out nor make it dim (bigio)’. (dante alighieri, purgatory, canto XXVI)

תמונת צילום של אור נצמד למסלול

חקר הצבעים והאור חוצה את מחסומי התרבות המתמחה. הוא מתקיים במדע, בספרות, בציור ובמוזיקה, קשור לציליים, למלים ולתמונות. הצבע תמיד היה במרכז ההגות של מלומדים, משוררים, אמנים ומדענים. בשנת 1873 המשורר הצרפתי ארתור ראמבו הגיע לכך שצבע את התנועות: "A שחורה, E לבנה, I אדומה, U ירוקה, O כחולה". אחרים לפניו ציינו את הקשר בין צבע למוזיקה: בשנת 1738 כתב וולטר מאמר פופולארי לגבי התיאוריות של ניוטון בשם éléments de la philosophie de newton (מרכיבים בפילוסופיה של ניוטון), ובשנת 1740 כתב לואי ברטראן קאסטל, מתמטיקאי ישרוני צרפתי, את optique des couleurs (האופטיקה של הצבעים), העוסק באנאלוגיה שבין טונים מוזיקאליים לבין כרומאטיים, נושא שבו עסק גם גתה במסגרת "התיאוריה של הצבעים". בשנת 1857 הראה בודלר בשרי correspondances, שהופיע באסופת השירה "פרחי הרוע", את הקשר הקיים בין הצבע לבין צלילים וניחוחות. בימי הביניים מילא הצבע תפקיד ראשי במסות ששקלו בטכניקות של אמנות; ברנסאנס הציירים הדגולים מחפשים דרך חדשה על מנת "לתפוס" התבהרות או התכוות, תנועות וגוונים: האדום, הכחול, הירוק והאפור. הצבע נעשה שפה מקודשת גם עבור פיירו דלה פרנצ'סקה, ששאף לכך שהאור יחדור לצורות שעוצב בציוריו, וייכנס לתוך מכלולו כדי להדריך אותו.

בשנת 1498 כתב ליאונארדו את הטקסט המפורסם שלו בשם trattato della pittura (מסה אודות הציור), ובו הוא מתבונן ומוודד את העולם בעיניו, וקובע כללים לאופן התצוגה שלו. בעבודה זו הוא מקדיש חלק ניכר מהגותו לצבע ולאור, וחושף את הקשר ביניהם. "אור האש אבע כל דבר בצהוב, אבל דבר זה לא יופיע כנכון, אלא אם כן בהשוואה לדברים המוארים על ידי האויר. הלהבה גולשת ומאירה את הכחול, והרושם הנוצר הוא של ערובת של כחול וצהוב, שמשתלבים יחד לירוק יפה." הצבע הוא משא כבד ועונג עבור כל מי שמתכנן ליצור תמונות, והוא אחד המרכיבים הקשים ביותר להבנה ולאומדן. מדובר בהבחנה חזותית שהמוח מקודד כשהאור נוגע בעינינו. במאה הראשונה לפסה"ל, המשורר לוקרציוס כבר יודע בבירור, שהצבע הוא תחושה, ובפואמה של de rerum natura (על טבע הדברים) הוא כותב: "מאחר שהצבעים אינם יכולים להתקיים ללא אור, וחלקיקי היסוד אף פעם אינם חשופים לאור, יש באפשרותך להבין מדוע אינם צבועים בשום צבע. הרי בעצם, איהה צבע יכול להתקיים באפלה, ללא אור?" בשנת 1666, ניוטון מנסח ניסוח מדעי את היחס בין גירוי מהאור לבין ההבחנה בצבע כשהוא מגלה שאלומת אור לבן - כלומר טויל צבע, העוברת בתוך מנסרה מזכוכית, מתפרקת למקשתת (ספקטרום) של אורות. המדען מבחין בשבעה צבעים, וביניהם 'אינדיגו', שהוא בין כחול לסגול, אף כי לאמיתו של דבר העין האנושית מבחינה במיליוני גוונים, שאותם ניתן לשייך לשש משפחות כרומאטיות של קשת הצבעים: אדום, כתום, צהוב, ירוק, כחול וסגול. כמו כן, אף עצם אינו פולט צבע וזה באופן קבוע במשך היממה: ענבים ושמש, חורף וקיץ, החנות והרחוב משקפים צבעים המשתנים מעת לעת. ההפכפכות הזאת נעשית למכשיר תכנון. גירוי שנועד להכיר את מיקסם האור וליידע אחרים בו: גם בהיותו מלאכותי, לעולם אינו זהה לעצמו. וכן, בכל ערב בשבוע, מאיר אור שונה את בניין מוגדאדורי, שנתוכן על ידי אוסקאר נימיר. למן האור ההם של עלות השחר, ועד דלת הקר, הלובן הטהור של הצהריים המשיב לו את הצבע האמיתי של גוני הבטון. האור הססגוני בפרויקט הזה כורך צילום, מוזיקה, קולנוע וספרות. כמו האור והצבע, האמנויות ותחומי הידע משתלבים, הצבענים משתנים כנוף אחד לפי מקור האור השוטף אותם, וכל העצמים משתירים בהיעדר אור. החשכה מבטלת את הצבעים.

לכן, "ויאביצ'ונו" אומדת את איכות האור, על פי טיב צבעיניהם של החפצים המוארים, ולשם כך משתמשים ב'אינדקס מופע הצבעים' (CRI או RA), תמיד בקרבת 98, ובשיטה החדשה tm-30-15 שהוצגה בשנת 2015 על ידי החברה להנדסת תאורה IES, המהווה מודל להתייחסות במיגדר של חקר התאורה. שיטה זו אומדת באופן מדעי מוקפד את איכות האור על גבי 99 מדגמי צבע ומחשבת שני מדדים שונים: RF, מדד האימות הצבע, ו-RG, מדד הרוויה של הצבע color gamut index.

המתכנן הטוב יודע לבחור את המנורה הטובה ביותר, ו"ויאביצ'ונו" מציעים לו מקורות אלקטרונים המותאמים לדרישות השונות: 2700K Vb K-4 עבור מיגדר האופנה העלית, שם האור צריך להדגיש את כל הצבעים שבמקשתת הכרומאטית.

כמו בחנות של ADEAM בטוקיו, שם התאורה בטמפרטורת צבע של 3000Vb K ו-CRI-4 גבוה במיוחד בערך של 98, מדגישה את העושר הכרומאטי של הבגדים, ואת הפרטים היקרים. כשמדברים על צבע, לא מתכוונים לאור צבעוני, כי אם לאור שמסוגל להדגיש את הגוונים הכרומאטיים הטבעיים המקיפים אותו. כך גם, כשמשתעשעים בצבע, אין פירושו של דבר שמשתמשים בו, כי אם מדגישים אותו, כמו באולם התצוגה של KVADRAT, שם האור מבליט את העושר הכרומאטי של כל טווח הגוונים של האריגים, או במaterioteca של garage italia, שם התאורה משיבה את הצבע האמיתי לדומגיות הצבע, האריג והעור, המוצגים לראווה כדי להראות את האפשרויות לעיצוב אישי של כלי הרכב. כשאבים לתכנן מוצר, חיוני לבדוק, כיצד אותו חפץ יכול לעסות גוונים ובני גוונים שונים, בהתאם להשתנות האור במשך היום: צבע, עוצמה, חיוניות משתנים. הדף שלנו לבן רק ברגע שבו מאיר אותו אור לבן; הוא כחול אם האור כחול; הוא נראה בצבע שמאיר אותו בכל פעם. האור יכול להעניק חיים לגוף חסר-חיים, כשהוא מקרין עליו את גוולתו, את כוחו.

bigio (ביג'ו): שם עצם בדכר, שהסאימולוגיה שלו אינה ידועה בבירור. פירוש המילה צבע אפור-אפר. שם התואר, במובן המטאפורי, מצוין 'דו-משמעי', 'מעורפל': בפירגנצ'ה של הרנסאנס "ביג'ו" (רבים של ביג'ו) היו תומכי משפחת מדיצ'י, שהתנגדו למשטרו של סאבונארולה, אולם היו פתוחים גם לבריתות עם יריביהם, מעת לעת. במסה משנת 1435 de pictura (על הציור) שכתב ליאן באטיסיטה אלברטי, הוא מבליט את הקשר בין אור לבין צבע, וקובע שאדום, כחול בהיר, ירוק ו'ביג'ו' הם ארבעת הצבעים העיקריים, שמהם ניתן להפיק את כל האחרים. האפור-ביג'ו שימש את רבי האמנים של תקופת הרנסאנס בתור גוון מעבר בין צבע אחד למשנהו, וכיום הוא ה"לבן החסר" של מקורות תאורת ה'לד' RGB (אדום, ירוק, כחול). למעשה, הטכנולוגיה מהטיפוס הזה אינה מאפשרת לחולל לבן צח.

"המים היו אפלים הרבה יותר מאשר אבודים; ואנו, בליוויית מימיה העכורים (ביג'ה), ירדנו ונסכסנו דרך נתיב שונה, לתוך הביצה שנוצרת על ידם ושמה 'סטיקס'." (דאנטה אליגיירי, התופת, שיר שביעי) "את משאירה עליי רושם כה עז, על פי מה ששמעתי, וכה ברור, שלתך אינו יכול למחות אותו ולא לעמעם (ביג'ו) אותו." (דאנטה אליגיירי, כור המצרף, שיר עשירם ושישי)

הספרים שעל המדפים; הספרייה צמודה לקיר מחופה אריג הדור בדוגמת "פפיטה"; fiore (פרח) מנורות רצפה מאת פטר צומטור ניצבות לצד ספת קריאה נוחה ושולחן קטן, שעליהם חתום אנטוניו צ'יטריו, וברקע - ההדפס הגרפי פאלאצו מוראנדו. במסעדת של chef's table (שולחן השף) גופי התאורה התליים n55 מחוטים בכבלים עם התקן כיוון 65 mA 750, ועם עדשה מתאימה lensoptica. הם מבטיחים דרגת תאורה טובה ונוחות רבה בראייה, וכך ניתן לצפות במעשיו של השף במטבח, ולגלות את סודות המתכונים שלו. מנורות sul sole va מפליז ועור, שתוכננו על ידי האדריכלים ג'רי-והו, ובנו בתבונת כפיים ב"וויאביצונו", מאירות את שוק הפרחים הריחני. בשעה שמוכר פרחים מסדר זרים במקצועיות, מנורות micromen su mensolona, like precious jewels, discreetly and elegantly illuminate a series of glass vases and splendid plants. in the spa, the n55 luminaires, thanks to the high quality of their light and their high colour rendering index, CRI 98, enhance the colour and the texture of the natural wood and liquid marble, a work in black marble by mathieu lehanneur, visible from the large window overlooking via sant'andrea. in the final area of the itinerary, the concept store, the men sole furniture system enhances the precious objects on display with frontal lighting and adds depth and three-dimensionality with the illumination of the backdrop.

grand hotel elle decor

progetto project: studio citterio viel
committente client: hearst magazine
luogo venue: palazzo morando, milano
superficie area: 850mq
responsabile tecnico di zona Viabizzuno technical
area manager: matteo vivian
fotografia photography: pietro savorelli

apparecchi di illuminazione lighting fittings:
n55 binario men sole
mensolona n55 sospensione
sul sole va lanterna
fiore micromen

the palazzo morando located in the heart of milan's fashion district hosted the second edition of 'elle décor grand hotel' and with its installation 'the open house', the studio antonio citterio patricia viel, with its extensive experience in the hotel trade, was aiming to investigate new possibilities for hotels. envisaging that the hotel rooms could occupy the upper floors of the historic building, the design concentrates on public areas accommodating a variety of different functions: from enjoying works of art, to the screening of films not normally seen in the major cinema chains, select shopping opportunities and gourmet culinary events. reinventing the classic sequence of rooms and abolishing the traditional reception desk, each area has been designed as an interior design project that includes custom-made furniture, floor and wall coverings, a carefully selected colour palette and a lighting design using Viabizzuno light fittings. the entrance from the eighteenth-century building's courtyard, the soft lights of the lanterna lamps and the silver reflection of the bar counter welcome guests in an atmosphere that seems almost suspended in time, far from the noise of the city. the itinerary starts from the library, an intimate environment illuminated by a comfortable general lighting and heated virtually by the video installation that reproduces the flames of a fireplace.

פאלאצו מוראנדו, בלב רובע האופנה של מילאנו, אירח את המהדורה השנייה של elle decor grand hotel ויחד איתה, את הקמת the open house שבאמצעותו רצו אנשי סטודיו אנטוניו צ'יטריו ופאטרישה פיל, שהם בעלי ניסיון רב בתחום המלונאות, לחקור את האפשרויות החדשות עבור מלונות. הם הניחו, שחדרי המלון יוכלו לשכון בקומות העליונות של הבניין ההיסטורי, ולכן הפריקט התמקד בחללים הציבוריים, הממלאים פונקציות שונות: החל מהתבוננות בעבודות אמנות, דרך הקרנת סרטים שאינם מופיעים בדרך כלל בבתי קולנוע רגילים, הזדמנויות נבחרות לקניות ועד לחוויות קולינאריות לאיני הסעם. הם הביאו תפיסה שונה לרצף הקלאסי של חדרים, וביטלו את דלפק הקבלה המסורתי. כל חלל זכה לתכנון משלו בתור פרויקט של עיצוב פנים הכולל ריהוט מותאם במיוחד, חיפויים של רצפות וקירות, פלטת צבעים שנבחרה בקפידה ותכנון תאורה שבו השתמשו בגופי תאורה של "ויאביצונו". הכניסה מצד החצר אל הבניין מהמאה השמונה עשרה, התאורה העמומה של המנורות-פנסים, דלפק הבר על אורו הכסוף המרצד, מקבילים את פני האורחים באווירה שבה, כמדומה, הזמן עמד מלכת, הרחק משאון העיר. המסלול מתחיל בספרייה, חדר המשרה אווירה אינטימית, המואר בתאורה כללית נינוחה, ומחומם באופן וירטואלי באמצעות מיצג וידיאו שבו כאילו דולקות שלהבות של קמין. גיעות של אור מדגישות את כותרות

kvadrat

progetto project: sevilpeach
luogo venue: ebeltoft denmark
superficie area: 320mq
committente client: kvadrat
progetto della luce lighting project: Viabizzuno/sevilpeach
rivenditore Viabizzuno dealer: cirrus lighting, london, uk
responsabile tecnico di zona Viabizzuno
technical area manager: jonathan morrish
fotografia photography: ed reeves
apparecchi di illuminazione lighting fittings:
n55 sospensione
n55 soffitto
n55 parete soffitto orientabile
n55 terra
n55 binario
c2
 trasparenze

kvadrat, danish company that holds the leading position in high-quality textiles international market supplying architects and designers all over the world. kvadrat's products reflect the firm's commitment to colour, quality, simplicity and innovation. the firm consistently push the aesthetic, technological and functional properties of textiles, collaborating with leading designers, architects and artists including miriam bäckström, raf simons, ronan and erwan bouroullec, thomas demand, olafur eliasson, alfredo häberli, akira minagawa, peter saville, roman signer, as well as doshi levien and patricia urquiola. london-based architects sevilpeach has transformed kvadrat's head office in ebeltoft which was commissioned from architects poulsen & therkildsen of aarhus in 1980. the red brick of the building echoes the local architectural vernacular, while the low profile of the structure sites it comfortably in the surrounding coastal landscape, essential in kvadrat's use of colour, brought into the building through new floor-to-ceiling windows. in their redesign, sevilpeach unlocked the location's potential to better reflect the company's image, while enhancing the working experience on site: the canteen, where employees gather for ecologically home cooked meals, is the heart of the site; the communal space of the canteen has been extended into a new library area with a long table for dining and meeting, where soft seating areas and quiet workspaces look out onto the landscape. opened-up office spaces and studios encourage collaborative working; a new welcome area, social spaces and a library extend kvadrat's family ethos. fabric and colour are the heroes of the site: high curtains are used as flexible boundaries for meeting rooms, as temporary dividers or to soften large open spaces, while loose families of colours and textures delineate five zones within the site – welcome, management, product, social space and studio – linked by a corridor running through the building. focal point of the headquarters is the spectacular 320sqm showroom, occupying a space formerly used for warehousing, allowing clients to explore kvadrat's range of high-quality textiles and products, with tones and shades: entry is through an angled curtain wall, seven metres at its highest point, with doorways picked out in yellow trim. the display wall accommodates sixty linear meters of product, while a bespoke wall of retractable three metres curtains allows textiles to be shown as intended for use.

kvadrat (קוואדראט) חברה דנית ראשונה במעלה בשוק הבינלאומי לאריגים באיכות משבחת, המיועדים לאדריכלות ולעיצוב בכל העולם. מוצרי "קוואדראט" משקפים את מסירות החברה בתחומי הצבע, האיכות, הפשטות והחדשנות. החברה משפרת בהתמדה את התכונות האסתטיות, הטכנולוגיות והתפקודיות של האריגים, תוך שיתוף פעולה עם מעצבים, אדריכלים ואמנים, וביניהם מירים בקנשרום, ראף סימוןז, רונאן ו-ארוואן בורולק, תומאס דמאנד, אולאפור אליאסון, אלפרדו הרלי, אקירה מנאגאוואה, פטר סאויל, רומאן זיגנר, וכן דושי לוויין ופאטריסיה אורקיולה. משרד האדריכלים הלונדוני sevilpeach (סוילפיץ') שינה את פני המטה הראשי של "קוואדראט" ב-אבלטופט, שהוזמן ב-1980 מהאדריכלים פואולסן ו-תרקילדסן מ-ארה"ס.

הלבנים האדומות המשמשות כחומר בנייה, מאזכרות את השפה האדריכלית המקומית, וקו המיתאר הנמוך שלו, משלב אותו היטב בנוף הסובב - החוף, הקובע את השימוש שעושים "קוואדראט" בצבע, ונשקף מבעד לקירות הזכוכית החדשים.

האדריכלים של "סוילפיץ'" העלו על גס, בתכנון המחדש שלהם, את הפוטנציאל הגלום באתר, כך שישקף את תדמית החברה, ובאותה עת שיפרו את חוויית העבודה בתוכו: הקפטריה של העובדים, שם הם מתקבצים לאכול ארוחות ידידותיות לסביבה שמכינים במקום, היא לב האתר; החלל המשותף של אזור האכילה הוגדל וכולל ספרייה חדשה, ובה שולחן ארוך לאכילה ולישיבות. פינות ישיבה נוחות ותחנות עבודה שקטות פונות אל הנוף הנשקף מבחוץ.

החללים הפתוחים של המשרדים ושל חדרי הישיבות מעודדים עבודה משותפת, וממתחם החדש לקבלת פנים, הפינות למפגש חברתי והספרייה משרים אווירה משפחתית.

אריגים וצבעים הם השליטים ללא מצרים במקום: וילונות ארוכים משמשים כמחסומים גמישים עבור חדרי ישיבות, כמחיצות זמניות או כדי לרכך את את החללים הפתוחים המרווחים, ומיקבצים אינספור של צבעים ואריגים מרפדים את חמשת האזורים הייעודיים באתר - קבלת פנים, ההלה, ייצור, מרחב משותף וסדנה - שביניהם מחבר מסדרון החוצה את הבניין. במוקד האתר מצוי אולם התצוגה המרהיב עין המשתרע על פני 320 מ"ר, וממוקם בחלל שקודם לכן שימש כמחסן. כאן יכולים הלקוחות לסקור את כל מגוון הבדים והמוצרים של "קוואדראט"

המופיעים בכל הצבעים והגוונים, ולהיווכח באיכותם המשובחת. נכנסים לאולם דרך קיר משופע שבנקודה הגבוהה ביותר שלו מגיע לגובה של שבעה מטרים, שבו נפערים פתחים המעוטרים וילונות צהובים. חזית תצוגה גדושה בשישים מטר של מוצרים, ואילו קיר שעליו תלויים וילונות מתקפלים, שגובהו שלושה מטרים, משמש כתצוגה של האריגים כפי שהם נראים בשימוש. בתוך אולם התצוגה התקינו אנשי

within the showroom, Viabizzuno installed an intelligent system with a bespoke linear c2 with sensors that recognize which rail is in use and manage the light accordingly, ensuring fabric is displayed in the best way possible. sevilpeach wanted to use a common language of light fitting throughout the space, and chose Viabizzuno's n55 as a unifying family of luminaires. the flexibility and range of the n55 were ideal as the same elements can be used in various mounting positions: either suspension, wall, floor-standing, ceiling and track. the specific n55 lamp-holder allows to change three types of light bulbs: classic, decorative and technical. the extensive range of decorative glasses appealed to sevil peach and kvadrat, as these assist in defining particular areas of the building, with various designs of shade matching the functions of the individual spaces. colour is central to the design, a light with the best in class colour rendering was therefore essential. n55 light source was the perfect choice and was used throughout the building to render the textiles and enhance the clarity of the interior. CRI (colour rendering index) of 98, an R9 value of 98, ies tm-30 with a colour fidelity index Rf 96 and a colour gamut index Rg 103 guarantee the quality of light. indeed it was crucial, particularly in the design studios and the showroom, where extensive tests were undertaken to ensure that the light rendered the real colour of the products, enabling the textile designers to work successfully.

"ויאביצונו" מערכת בקרה חכמה, המורכבת מ-c2 בהתאמה מיוחדת, עם חיישנים המזהים את הווילון שבו משתמשים, ומכוונים את האור לפי הצורך. זאת, כך שהבד יוצג במראהו המיטבי. "סווילפיץ'" רצו להשתמש באותם מאפייני אור בכל החללים, ובחרו במערכת n55 של "ויאביצונו" בתור משפחה מאוחדת בגופי התאורה. הרב-גונית וטווח הדגמים הרחב של n55 היו הפיתרון המיטבי לשם כך, כי אותם גופים יכולים לשמש בכל מיני יישומים: בהיותם תלויים, צמודים לקיר, מוצבים על הרצפה, מחוברים לתקרה ומורכבים על מסילה. ההידוק הייעודי n55 מאפשר להתקין שלושה סוגי נורות: קלאסית, קישוטית וטכנית. המיגוון הרחב של זוגיות הקישוט הוא שמשר, בעיקר, את "סווילפיץ'" ואת "קוואדראט", מאחר שהן מאפשרות לתחום אזורים שונים במבנה, הנוצרים בזכות משחקי אורצל התואמים את הפונקציה של החלל המסוים. הצבע הוא לב הפרויקט; משום כך היה צורך במערך תאורה בעל מדד הביצוע הכרומאטי המיטבי. מערכת n55 הייתה הבחירה המושלמת, והשתמשו בה בכל רחבי הבניין, כדי להבליט את צבעי הבדים ואת הקו הנקי של העיצוב הפנימי. CRI בערך R9, 98 בערך ies tm-30, 98 עם מדד תאימות צבע RF בערך 96 ומדד רוויית צבע RG103, מבטיחים את איכות האור הנדרשת - דבר חיוני בעיקר במעבדות ובאולם התצוגה, שם נערכו ניסויים מעמיקים כדי לוודא שהאור יעניק למוצרים את צבעם האמיתי, ויאפשר למעצבי הטקסטיל לעשות את עבודתם בהצלחה המרבית.

garage italia

restauro architettonico architectural restoration:
studio amd| michele de lucchi
luogo venue: milano
committente client: garage italia immobiliare
superficie area: 1.700 mq
progetto della luce lighting project: centropolis design
referente del progetto project manager:
andrea castejon—centropolis design
responsabile tecnico di zona Viabizzuno technical area manager:
matteo vivian, sabrina de franceschi, massimiliano morace
fotografia photography: studio pietro savorelli

apparecchi di illuminazione lighting fittings:
dca incasso a1 system
cubo medium mt miami
mt minispot con micromen 16.64
battiscopa luminoso mt fanale con n55
n55 parete soffitto orientabile c2
n55 soffitto luce dell'aria
mt marmitta con n55 soleluna
m1 micro scomparsa totale m4
bacchetta magica led bacchetta magica fluo
mm parete soffitto p1
n55 con lensoptica amP180 trasparenze
lampade customs disegnate da andrea castejon
con centropolis design

in piazzale accuscio in milan the headquarters of garage italia
opens in the evocative fifties architecture of the former
agip supercortemaggiore service station,
restored by michele de lucchi's studio amd|,
the visitor is welcomed on the ground floor by the 'creative cloud',
devised by lapo elkann and michele de lucchi
as expression of a playful world.
a suspended structure of more
than a thousand models of cars in 1:18 scale,
illuminated by thin suspension bulbs (micromen)
which exalt their details and colors, creating a magical
object that evokes childhood memories,
but also the world of car racing.
beneath the cloud, a warm atmosphere
envelops the bar area, thanks to the light of mt miami,
created exclusively for garage italia, which recalls '...a sunset at south beach',
a soft pink flamingo-colored shell
that encloses a dynamic light which passes
from the color temperature of 2700K in the morning
to a light of 4000K at midday,
returning to 2700K at dusk.
like the cycle of natural light from dawn to sundown.

בפיאצאלה אקורסיוֹ במילאנו חונכים את המטה הראשי
של garage italia ("גאראג'ה איטליה") בתוך המבנה
המערור זיכרונות משנות החמישים - תחנת דלק-לשעבר
של studio amd| של מיקלה דה לוקי.
המבקר נכנס לקומת הקרקע ואת פניו מקביל "הענן
היצירתי", רעיון שהגו לאפו אלקאן ומיקלה דה לוקי
כביטוי לעולם המשחקים.
הענן הוא שלד תלוי מהתקרה, הכולל למעלה מאלף דגמי
מכוניות בקנה מידה של 1:18. הללו מוארים במנורות
תלוליות, דקות גוף (micromen), המדגישות את הפרטים
והצבעים שלהם, ויוצרות מכלול קסום המעורר את
זיכרונות הילדות, אבל מזכיר גם את העולם של מרוצי
המכוניות.
מתחת לענן, אזור הבר אפוף אווירה חמימה, הודות לאור
של mt miami, שנצטר עבור "גאראג'ה איטליה" באופן
בלעדי, ומזכיר את "... שקיעה בסאות' ביץ'".
חיפוי רך בצבע ורוד-פלאמינגו כונס אור משתנה,
שטמפרטורת הצבע שלו נעה בין 2700K בבוקר, לבין
אור של 4000K בצהריים, וחוזרת ל-2700K בין הערביים.
כפי שקורה במחזור האור הטבעי המשתנה מעלות השחר
ועד שקיעת השמש.

we are taken to the basement in an elegant lift where the classic taste of the walls in velvet and the seating in foglizzo 1921 leather meets the innovative light of the n55 with the lens lensoptica ampP. the exclusive bathroom spaces on this floor are lit by the n55 system to which a glass of enwrapping forms is applied, recalling the navigation light of the riva motorboat. bespoke light for a customer who bears with him italian creativity, innovation and craftsmanship. going to the upper floor, by way of stairs lit by the light of the bacchetta magica fluo, we come to the restaurant garage italia milano by carlo cracco. the mt marmitta light fittings, projected around the n55 system, are reminiscent of the shape of a car silencer, illuminating the space where the star is a ferrari 250 gto transformed into a cocktail station. the n55 system was selected for lighting the materioteca, forge of car bodywork personalization projects. the quality of light and the very high color rendering index (equal to 98) allow the expression of all the chromatic richness of the samples of paint, fabrics and leathers on show. light becomes a means of communication to narrate the passion that lapo elkann and his team transmit during the creation and personalization of cars, aircraft and vessels.

materioteca: feminine noun. archive, library of materials, exhibition space dedicated to the study of matter in its technological and aesthetic dimension. creative hub of garage italia, it is a place of inspiration where ideas come to life. it allows you to explore a vast collection of materials used to make 'customized dreams'.

משם יורדים למרתף במעלית הדורה, שקירותיה המחופים קטיפסה, והספסל שלה מעור foglizzo 1921 בטעם קלאסי, נפגשים עם תאורה חדשנית n55 עם עדשת lensoptica amp. חדרי השירותים הבלעדיים בקומה זו מוארים במערכת n55, שאליה מוצמדות זוגיות בצורת עוטפות, המזכירות את פנסי הניוט של סירות המירוץ של ריווה. הארה מותאמת במיוחד עבור לקוח המביא איתו יצירתיות, חדשנות ותבונת כפיים איטלקית. כשעולים לקומה העליונה בגרם מדרגות המואר באמצעות bacchetta magica fluo (שרביט הקסם "פלואו"), מגיעים למסעדה "גאראג'ה איטליה, מילאנו" של קארלו קראקו. גופי התאורה mt marmitta שתוכננו סביב מערכת n55, ומזכירים צורת עמם-רעש, מאירים את החלל שבו מושלת בכיפה פרארי gto 250 שהפכה לעמדת קוקטיילים. מערכת n55 נבחרה כדי לשפוך אור על ה"מאטריוטקה", בית המלאכה לפרויקטים בהתאמה אישית של מרכבי מכוניות. איכות האור והמדד CRI הגבוה מאוד - 98, מאפשרים להביע את מלוא העושר הכרומאטי של הדוגמיות - של לות לצביעה, של בדים, של יריעות עור המוצגות כאן. האור הופך לאמצעי תקשורת, ומספר על ההתלהבות שלאפו אלקאן והצוות שלו השקיעו בעת היצירה וההתאמה האישית של המכוניות, המטוסים וכלי השייט.

materioteca: שם עצם, נקבה. ארכיב, ספרייה של חומרים. חלל תצוגה המוקדש לחקר החומרים מהבחינה הטכנולוגית והאסתטית. זהו אתר המהווה השראה, מוקד יצירתי של "גאראג'ה איטליה", שבו הרעיונות קורמים עור וגידים. הוא מאפשר לבדוק ולנסות אוסף גדול של חומרים המשמשים ליצורך "הגשמת חלומות בהתאמה אישית".

kunsthaus (קונסטאהאוס): גרמנית, שם עצם

סמתי שפירושו "בית האמנים". הוא מצוין

מבנה שבו מארגנים כנסים, תצוגות ותערוכות

אמנות. ניתן לתרגמו גם כ"גלריה לאמנות", אף

כי הוא כולל גם היבטים רחבים וספציפיים יותר,

ומציין חלל שמארח פרויקטים מרובים, ואשר

אמנים שונים משתפים בו פעולה.

fiore (פיורה): שם עצם בזכר. מלטינית 'פלוס, פלוריס' - החלק היפה ביותר של הצמח, המוצג לראווה; הוא מכיל את מנגנון הרבייה: זהו נבט שצורתו השתנתה, הנושא עלים מיוחדים שמיועדים למלא את הפונקציה של הרבייה, והם שונים מהעלים הרגילים, הן בצורתם והן בגודלם. בשימוש הנפוץ, חלק מהפרחים נקראים באותו שם כמו הצמח, למשל -"ורד". "מהענפים היפים נשר טטר של פרחים אל חיקה, איזה זיכרון מתוק" (פראנצ'סקו פטראקרה, canzoniere). באופן מטאפורי - החלק הנבחר, המשובח, התקופה היפה ביותר, הנעורים: "איל פיורה דליי אני" (מילולית: פרח השנים).

אל לך להאמין שהענניד יהיה תמיד רצוף ורדים ופרחים. "את, הפרח על הצמח שלי, המסוער והקמל, את, פרח יחיד שהגן לקראת סוף חיי שהיו לריק" (ל'וזואה קארדוץ', pianto antico). בתולדות האמנות, תמונות בנושאי פרחים נחשבו במשך זמן רב לעבודות בנושא זנית. אולם אחדים בקרב הציירים הדגולים ביותר, בעיקר מהמאה התשע-עשרה ואילך, מדדו את מיומנותם ביצירות המתארות פרחים. יאן ברויגל האב, צייר פלמי, צייר במאה השבע-עשרה אגרסטים וסלים לכפרחים, כידי הדמיון הטובה עליו, בצבענים חמים ועדים. המפורסמות ביצירות הן התמוניות של ואן גוך, שצבען צהוב קאדמיים, שאותן צייר בכל אחד משלבי הפריחה, מהניצן ועד לפרח הכמוש, בדומה לגנים של מונה - חגיגה של ורדים, אירוסים, בבונונים, פנמוניות, סיפנים, ויסטריה ונופרים.

fiore, מנורה שתוכננה בשנת 2007, מאת האדריכל פטר צומתור, היצרן "ויאביצונו". גוף תאורה להצבה על הרצפה, להצמדה לקיר או לתלייה; עבור חללי פנים, מדד IP20. דגמים: פיורה רצפתית עם בסיס מפלדה 304 aisi בקוטר 140 מ"מ, גובה 134 מ"מ, מוט ניצב קבוע בקוטר 16 מ"מ, אורך 1130 מ"מ, מוט גמיש בקוטר 13 מ"מ, 600 מ"מ, ואהיל חרוטי בקוטר 80 מ"מ ואורך 150 מ"מ; הדלקה ועמעום באמצעות פוטנציומטר ליניארי, זינה במטען סוללת ליתיום-יון למשך 12 שעות, מטען לסוללה ב-120-240V 50-60Hz, כבל I.2000, כלול. אביזרים: סוללה נוספת, מטען לסוללה, סוללה ומטען לסוללה נוספים, מטען נוסף לסוללה, מטען נוסף לסוללה 1, 5, 10 יחידות. fiore להצמדה לקיר עם מוט גמיש בקוטר 13 מ"מ, 600 מ"מ, אהיל חרוטי בקוטר 80 מ"מ, גובה 135 מ"מ; הדלקה ועמעום באמצעות פוטנציומטר ליניארי, ספק כוח במתח קבוע של 24Vdc אינו כלול, להתקנה מרחוק. fiore תקרתית עם עיגול לספק כוח בקוטר 80 מ"מ, באורך 180 מ"מ, מוט 400 מ"מ ו"גבעולי" גמיש בקוטר 13 מ"מ 600 מ"מ; ספק כוח 120-240V 50-60Hz כלול. חיווט עם ספק כוח אלקטרוני Ra95 2700K 4.5W 337lm עדשות: 20". גימורים: גוף המנורה מצופה כרום, האהיל מצופה עור שחור בעיבוד שנעשה בעבודת יד באיטליה.

kunsthaus: neuter noun, from the german ‘house of artists’, indicates a building in which conventions, exhibitions and artistic exhibitions are held. it could be translated as an ‘art gallery’, although it has a wider and more specific meaning, referring to a space that hosts multiple projects and to which several artists collaborate.

fiore (flower): masculine noun, from the latin flos floris the most beautiful and showy part of the plant, which contains the reproduction apparatus: it is a transformed shoot that carries special leaves used for the reproductive function, different from the normal leaves in shape and size. in common use, some flowers are indicated with the same name of the plant, for example ‘a rose’. ‘a rain of flowers descended, sweet in the memory, from the beautiful branches into her lap’. (francesco petrarca, canzoniere) in a figurative sense, the best part, the chosen part, the most beautiful period, youth: the flower of sb’s youth do not believe that the future is always roses and flowers. ‘you, blossom of my own shaken and parched tree, you, of my vain life ultimate and only flower’. (giosuè carducci, pianto antico) in the history of art, for a long time the floral paintings have been considered a minor theme. yet, especially since the nineteenth century, some of the greatest painters have measured themselves with the representation of flowers. jan brueghel the old, flemish painter, in the seventeenth century painted vases and baskets, imaginative and varied, with warm and bright tones. the most famous are the van gogh sunflowers, with the unmistakable yellow cadmium, portrayed in each phase of flowering, from the bud to withering, like the monet gardens, a riot of roses, iris, tulips, bellflowers, gladioli, wisteria and water lilies.

fiore, light fitting designed in 2007 by peter zumthor architect, Viabizzuno light factory IP20 rated floor standing, wall and suspension light fitting for indoor use. versions: fiore floor-standing with Ø140mm h.134mm aisi 304 steel base, Ø16mm h.1130mm fixed rod, Ø13mm 600mm flexible rod and Ø80mm h.150mm conical diffuser; activation and dimming with linear potentiometer, 12 hour life li-ion battery, 240V 50-60Hz battery charger with l.2000mm cable included. accessories: additional battery, battery charger, additional battery and battery charger, 1, 5 and 10 modules additional battery charger. fiore wall with Ø13mm 600mm flexible rod, Ø80mm h.135mm conical diffuser; activation and dimming with linear potentiometer, 24Vdc constant voltage power supply not included, to be installed remotely. fiore ceiling with Ø80mm h.180mm power supply rose, 400mm rod and Ø13mm 600mm flexible rod; 120-240V 50-60Hz power supply included. wired with Ra95 2700K 4.5W 337lm led source. optics: 20°. finishes: chrome lamp body, diffuser covered with black leather handmade in italy.

dear to me

progetto project: peter zumthor

luogo venue: bregenz, austria

committente client: kunsthaus bregenz

apparecchi di illuminazione lighting fittings: fiore

בשנת 1997 נחנכה בברגנץ, על גדת אגם קונסטאנץ (אוסטריה), הגלריה לאמנות "קונסטאהאוס", שתוכננה על ידי הרב-אומן פטר צומתור.

השחקן הראשי בפרויקט האדריכלי הזה, הוא האור הטבעי החודר לתוך האולמות הפנימיים באמצעות מערכת מתוחכמת של חיפויי זכוכית, המעניקה צורה ועומק לחללים ומשנה עוצמות בעזרת שינויי הצורה.

לכבוד השנה העשרים לקיום הגלריה, תכנן והקים האדריכל השווייצרי את התערוכה dear to me (יקר לי), חלל תצוגה והאזנה של היזמות האמנותיות היקרות לו ביותר. יריעות בדוגמאות גיאומטריות שנתלו על הקירות כאילו היו ציורי מופשט, ממסגרות את החלל בקומת הקרקע, המרוהט בכיסאות ושרפרפים שתוכננו על ידי המאסטר. באולם זה מתארחים מוזיקאים, סופרים, פילוסופים, מדענים ובעלי מלאכה שהיוו השראה עבורו, ונטלו חלק בביצוע עבודותיו. כמו למשל המלחינה האוסטרית אולגה נויבירט', הצלמת אלן בינה או צמד האמנים גרדה שטיינר ו-יוירג לנצלינגר, שהוזמנו גם להציג את עבודותיהם במסגרת התערוכה. הקומה הראשונה חפה מכל תכנון מחודש: התקרה של אור טבעי והרצפה המרוצפת טראצו מבריק, המוקפים בקירות אבן, כבר מהווים ביטוי לאדריכלות של המאסטר. בקומה השנייה, כונוניות ספרים עמוקות ויצרות מבוך לוליני סביב חלל מרכזי פתוח.

מדובר בספרייה של הגלריה - חלל קריאה לציבור הרחב ומקום למחקר פרטי. "ויאביצונו" התקינו בה את fiore, המנורה החדשה שתיכנוו יחד עם פטר צומתור. זהו גוף תאורה רצפתי, ולו בסיס גלילי מפלדה, "גבעולי" קבוע הגמיש בקצותיו, ואהיל מחופה עור שחור המעובד בעבודת יד באיטליה. המנורה, המצוידת במערכת להדלקה ולעמעום בעזרת פוטנציומטר ידני, נראית כאילו צומחת מהבטון; אין לה כבל חשמל נראה לעין. ובתוכה יש סוללת חס-li (ליתיום-יון) המדינה אותה למשך 12 שעות שימוש. נוכחות פשוטה ועדינה, אולם גדושה תוכן טכנולוגי, בחלל המרכז את ההשראה ואת היכרונות של אדריכל דגול בקנה מידה בינלאומי.

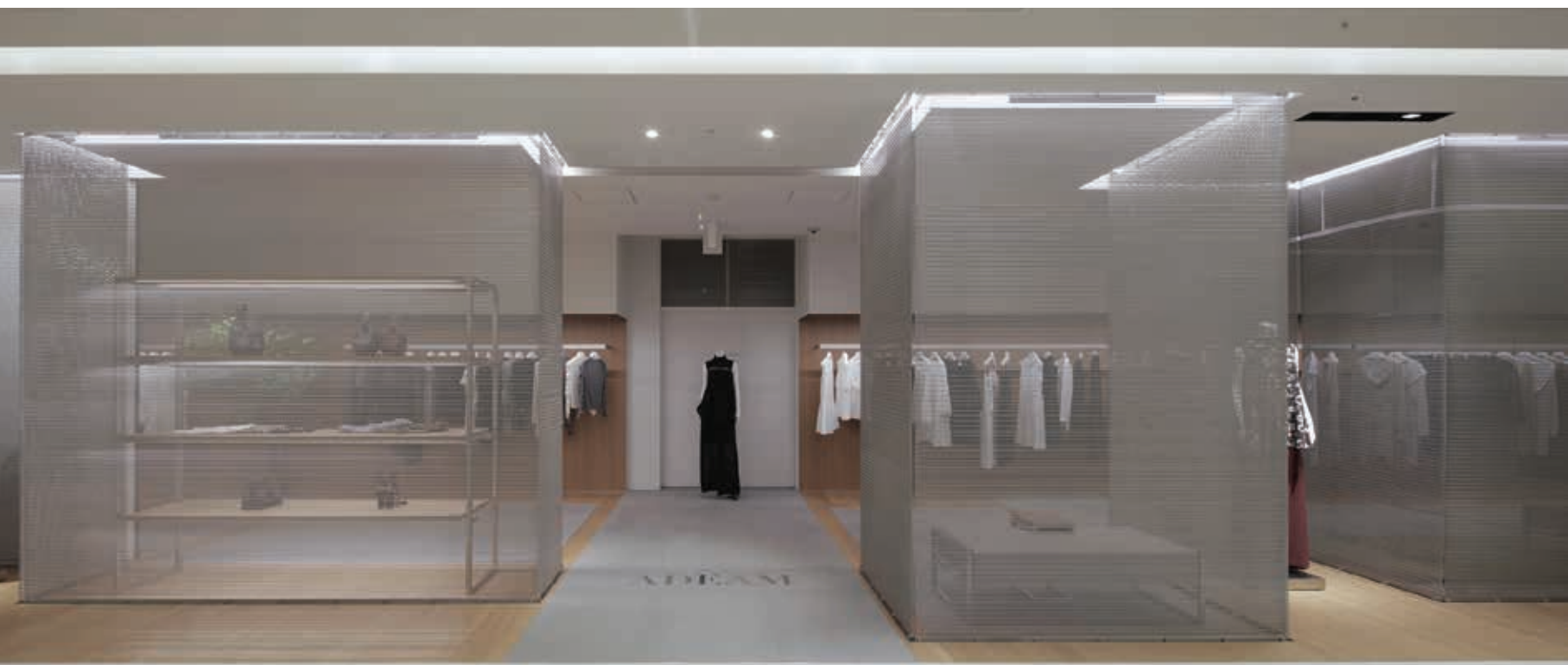

adeam tokyo

progetto project: happenstance collective (javier villar ruiz, tomoki yamasaki)
luogo venue: ginza six department store, tokyo, japan
superficie area: 90mq
committente client: adeam
progetto della luce lighting project: Viabizzuno
rivenditore Viabizzuno dealer: Viabizzuno shanghai
responsabile tecnico di zona Viabizzuno technical area manager: luca chinello
fotografia photography: katsumasa tanaka
apparecchi di illuminazione lighting fittings:
n55 system
094 system
m1 micro scomparsa totale
c2
arcoled

adeam is a fashion brand that is particularly attentive to the customer experience within its stores. hence it was important that the new space in the ginza six shopping centre in tokyo was welcoming and understated, but at the same time attractive and visible. the architectural design produced by the studio happenstance collective separates the shop from the general aisle by means of a semi-transparent metal mesh that runs along the entire length, without completely hiding it but rather becoming its characterising feature. its unusual layout alternates internal recesses, where comfortable seats and the furniture for displaying accessories can be positioned, with external niches in which the mannequins are displayed. floor standing panels in pietra serena accompany the visitor through the succession of spaces. the design of the architecture and the furnishings creates a continuity between the elements through the use of the same materials: bamboo is used on the floors and the upper walls, stucco in the niches and the ceiling and stainless steel for the metal mesh and the supporting frames of the furniture. the fully concealed appliances, used throughout the space, adhere to this essential concept. the linear c2 led profiles, hidden within the grooves of the false ceiling, illuminate the mesh creating a gradual shading effect and giving the appearance of an opaque dividing wall from the inside and a semi-transparent backlit screen to the eyes of passers-by. the accent lighting on the mannequins and near the mirrors is achieved using m1 micro scomparsa totale lights positioned in the ceiling. the arcoled lamps, integrated into the niche that runs through the shop and where the clothes are displayed, emphasise the depth of the backdrop and the texture of the fabrics. n55 spotlights inside small 094 grooves illuminate the mannequins. in this design, light is the silent star of the show. it brings out the true colours of the clothes and accessories, enhancing the richness of the garments thanks to the high quality of the colour rendering (CRI of 98), and the colour temperature of 3000Vb K.

adeam הוא מותג אופנה, שיוצרו מקדישים תשומת לב מיוחדת לחוויות הקנייה של הלקוח בכל נקודות המכירה שלהם. לפיכך, החלל החדש במרכז המסחרי "גינזה שש" בטוקיו היה צריך להיות מסביר פנים ודיסקרטי, ובאותה עת מושך ובולט לעין. הפרויקט האדריכלי של studio happenstance collective מפריד בין החנות לבין המעבר באתר המקורה, באמצעות רשת מתכת שקופה-למחצה העוברת לכל אורכו, מבלי להסתיר אותו כלייל, והופכת להיות מרכיב באופיו. אופן הפרישה הייחודי שלו עובר לסירוגין בין גומחות פנימיות שבהן ממוקמים מקומות ישיבה נוחים ורהיטי תצוגה עבור האביזרים, לבין גומחות חיצוניות שבהן מציבים את בובות התצוגה. הלוחות מ"פייטרה סרנה" (אבן חול אפורה) השטוחים על הרצפה, מלווים את החללים הממששיכים הלאה. הפרויקט האדריכלי ועיצוב הפנים יוצרים המשכיות במרכיבים על ידי השימוש באותם חומרים: במבוק עבור הרצפה והחלק העליון של הקירות, סטוקו (חיפוי וקישוט) עבור הגומחה והתקרה, פלדת אל-חלד עבור רשת המתכת והכרנובים התומכים ברהיטים. המכשירים המסתרים לחלוטין, המשמשים ברחבי החלל, שומרים על הקו הזה המסתפק בהכרחי בלבד. גופים לינאריים עם תאורת מ- c2 החבויים בגומות בתקרה הכפולה, מאירים את הרשת כשהם משווים לה גוון הדרגתי, ומעניקים לה מראית עין של מחיצה אטומה מבפנים, ושל קלעים שקופים-למחצה עם רקע מואר, לעיני העוברים ושבים. התאורה המתמקדת בבובות הראווה, וזו הקרובה למראות מגיעה מ-m1 micro - גופי תאורה מוסתרים לחלוטין המותקנים בתקרה. גופי arcoled משולבים בגומחה העוברת לכל אורך החנות, ואשר בה מוצגים פרטי הלבוש, בהדגיש את עומק הרקע ואת מרקם האריגים. 'ספוטים' n55 בתוך גומות של 094 מאירים את בובות הראווה. בפרויקט זה, האור ממלא בדממה תפקיד חשוב בחלל. הוא מחזיר את הצבע האמיתי למבוישים ולאביזרים, ומבליט את העושר בפרטים הודות לאיכות הגבוהה במושגים של ביצוע כרומאטי CRI בערך 98, והודות לטמפרטורה בערך 3000Vb K של האור.

inagawa cemetery

progetto project: david chipperfield architects

luogo venue: inagawa, japan

committente client: the boenfukyukai foundation

progetto della luce lighting project:

Viabizzuno with david chipperfield architects

rivenditore Viabizzuno dealer: concentric plug, japan

responsabile tecnico di zona Viabizzuno

technical area manager: jonathan morrish

fotografia photography: katsu tanaka

apparecchi di illuminazione lighting fittings:

n55 sospensione

c2

m1 micro scomparsa totale

lucciola

silère

inagawa cemetery is located on a steeply sloping site in the hokusetsu mountain range of the hyogo prefecture, approximately 40km north of Osaka. the boenfukyukai foundation commissioned david chipperfield architects to build a chapel and visitor centre for the cemetery. the cemetery is laid out across terraces and bisected by a monumental flight of steps leading up to a shrine at the highest point, an axis that orients the whole project. the visitor centre and chapel are designed as a threshold between the outer world and the quieter, contemplative space of the cemetery. a single sloping roof plane follows the line of the hillside and shelters a non-denominational chapel, visitor centre and a memorial room, all grouped around a secluded central courtyard. the rooms of the visitor centre open onto the courtyard garden, while the secluded chapel remains separate. this can be reached via a discrete corridor, directly accessed from the outside or up a ramp from the garden. an unadorned and quiet room with minimal heating and artificial lighting, the chapel offers a contemplative space, pure in its form. relying on indirect sunlight from the gardens on either side, inside the chapel the visitors find silence and can take a moment to pray. their focus is drawn to the rhythms of time through the natural indicators of fluctuation in daylight and seasonal changes in the foliage. the memorial room, which can be divided into three smaller rooms by pleated curtains made with washi paper and fabric, offers space for formal feasts after rituals. the floors, walls and roof are formed as pure building elements and poured from the same earth-like red coloured concrete —polished for the internal floors and ground and sandblasted for the walkway walls and soffits— giving the overall structure a monolithic appearance. Viabizzuno and david chipperfield architects have created an exquisitely pared down, subdued lighting scheme for this contemplative space. the lighting solutions were studied over a number of years as the building developed, allowing the design to evolve. although the visitor centre has a homogenous appearance, the spaces within have different functions and required specific solutions. combined with this need to accommodate moments of life and prayer, a common language of lighting elements was essential to tie the scheme together. Viabizzuno's n55 system was selected to provide calm, discreet lighting throughout the interior. inside the chapel, for example, n55 luminaires integrate with the architecture in order to create a peaceful, still atmosphere. the memorial room features a more utilitarian scheme, with the n55 sospensione light fitting, with glass shade designed by mario nanni hm02, adding to the composed, tranquil feel, while ensuring continuity. the exterior areas required a bespoke solution. in collaboration with Viabizzuno, david chipperfield architects developed a new luminaire. taking its name from the latin verb meaning 'to be in silence' the silère combines elements of the n55 range with references to the architecture of the space. its form creates a uniform and intimate light, which perfectly matches the spirituality of the visitor centre.

silère: from latin sileo, to be quiet or silent. silère refers positively to an idea of silence as a form of conscious communication, as a sign of respect for the thoughts of others, in contrast with being quiet which implies an impose silence. the greek etymology of the word is different in nature. according to greek mythology syleus, the son of the god poseidon and brother of the good dicaeus, was a bandit who lived in the rich and fertile regions of aulis. the origin of the name, from ancient greek συλεύω which means 'to rob', alludes to his bad conduct: according to the myth, whoever passed through his possessions was obliged to dig the vineyards. one day heracles himself passed by there and, like the others, was obliged to work by syleus. the hero however reacted violently by setting fire to the vines and killing syleus and his daughter xenodoce, transforming that chance meeting into one of his numerous demonstrations of strength. wall light conceived for inagawa cemetery, in hyogo prefecture, japan, designed by david chipperfield architects studio and created by Viabizzuno. IP55 rated wall light fitting for indoor and outdoor use, consisting of powder coated aluminium body and pirex cylindrical transparent glass, wired with 3000K Ra 95 up to 12.4W 826lm led source.

בית הקברות ב-אינאגאווה מצוי על מדרון תלול בהר הקוּסוּצו במחוז הַיוֹגוּ, כ-40 ק"מ צפונית לאוסאקה. קרן בואנפוקיוקאי הזמינו את הפרויקט לבניית בית תפילה ומרכז מבקרים עבור בית הקברות ממשרד david chipperfield architects.

בית הקברות משתרע על פני הטראסות, ומחולק לשתיים על ידי גרם מדרגות המוביל אל המיקדש המצוי בפסגה, ומהווה ציר התייחסות של הפרויקט כולו. מרכז המבקרים ובית התפילה מתוכננים בתור סף המפריד את מתחם בית הקברות על השלווה וההגות שלו מהעולם החיצוני. גג משופע אחד נמשך לפי מיתווה השיפוע. הוא מסוּכך על בית התפילה - שהוא חסר השתייכות דתית - על מרכז המבקרים ועל חדר הזיכרון, שכולם מקובצים בתחום של חצר מרכזית מבודלת. החדרים במרכז המבקרים פונים לעבר הגן שבחצר, ואילו בית התפילה נותר בבידולו וניתן להגיע אליו דרך מסדרון ייעודי, שניתן להיכנס לתוכו ישירות מבחוץ, או לעלות בכבש משופע מהגן.

בית התפילה הוא חדר בעיצוב חסכוני, שקט, ובו חימום ותאורה מלאכותית מדעריים. זהו חלל המיועד להגות, המעוצב בקווים קלים. אור השמש חודר לתוכו מהגנים המצויים משני צדדיו, ומאיר אותו באופן עקיף. הדבר מעניק למבקרים בבית התפילה שקט ורוגע המתאימים לתפילה, כשהם מתרכזים במופעים הטבעיים הקוצבים את הזמן: השינויים באור במשך היממה, והעלים המשתנים במשך עונות השנה.

חדר הזיכרון, שניתן לחלק אותו לשלושה חדרים קטנים באמצעות וילון קפלים העשוי מנייר "ואשי" וארג, הוא חלל המיועד להתכנסויות חגיגיות לאחר ביצוע הטקסים. הרצפה, הקירות והגג בנויים כמרכיבים סטרוקטוראליים טהורים, ועשויים מבטון הצבוע באותו אדום של הקרקע - חלק עבור הרצפות הפנימיות והחיצוניות, ומחוספס מהתחתית חול עבור הקירות והחלק הפנימי שלהם - דבר המעניק למבנה כולו מראה מונוליטי. "ויאביצ'ונו" ומשרד david chipperfield architects פרשו מערך תאורה מאופקת, המוגבל להכרחי בלבד, עבור החלל הזה המיועד להגות. פתרונות התאורה נבדקו במשך שנים אחדות, כשהבניינים הלכו והתקדמו, ואפשרו לפרויקט להתפתח. אף כי מרכז המבקרים ניחן במראית המוגנית, החללים שבתוכו מיועדים לפונקציות שונות ונדרשו להם פתרונות ייחודיים. הצורך להקביל פני מבקרים ולקיים תפילות במרכז היה חשוב, אך לא פחות חשוב היה הצורך ליצור שפה משותפת בין כל מרכיבי התאורה. מערכת n55 של "ויאביצ'ונו" נבחרה כדי לספק אור מוצנע בכל החללים הפנימיים. בבית התפילה, למשל, המערכת משתלבת במרחב האדריכלי ויחד הן יוצרות אווירה של התכנסות דוומייה. חדר הזיכרון מציע מרחב פונקציונאלי יותר, הודות למגנטות תלייה n55 שהדוגמיות שלהן תונכנו על ידי מארזי אנגי hm02. החץ היה זקוק לפתרון מותאם במיוחד. המשרד של david chipperfield architects פיתח לשם כך משיר תאורה חדש, שניתוף פעולה עם "ויאביצ'ונו". המכשיר שקבל את השם silère (סילרה) שהוא נגזרת של הביטוי הלטיני "לשמור על שתיקה", משלב מרכיבים של n55 יחד עם הפניות לעיצוב האדריכלי של המרחב. צורתו מפיצה אור אחיד ואינטמי, המותאם להפליא לרוחניות של מרכז המבקרים.

silère (סילרה): מהמילה הלטינית sileo, לשמור על שתיקה, לשתוק.

השם מפנה אותנו, באופן חיובי, לרעיון של שתיקה כצורה של התחברות מודעת, כאות לכבוד שרוחשים לאחר; והוא מונגד לשתיקה שהיא סתימת פה, כלומר נובעת מכפייה.

האטימולוגיה היוונית של המילה שונה לגמרי: על פי המיתולוגיה היוונית סיליאוס בנו של פוסידון (אל הים) אחיו של דיקאוס הטוב, היה שודד שחי בחבל אאוליס הפורה והעשיר. עצם המקור לשם, שביוונית עתיקה הוא συλεύω, פירושו "לשדוד, לגנוב", מעיד על מנהגו המאוס: על פי המיתוס, כל מי שרצה לעבור בנחלתו, הכרח לעד את האדמה בכרמים שלו במקומו. הרקולס עצמו עבר שם יום אחד, וכמו כל האחרים נאלץ לעבוד את אדמתו של סיליאוס.

אולם הגיבור הגיב בחריפות: הוא שרף את הכרמים, הרג את סיליאוס ואת בתו קסנדוסה, וכך הפך את ההימצאות המקרית שלו לאחד ממעשי הגבורה שלו. מנורה צמודה לקיר שנוצרה על פי רעיון עבור בית הקברות אינאגאווה במחוז היֹוגו ביפן. המנורה שתוכננה על ידי משרד david chipperfield architects ובנתה על ידי "ויאביצ'ונו", היא גוף תאורה עבור פנים וחץ IP55 הכולל גוף מאלומיניום צבוע באבקה ומכוננית גלילית שקופה מפיירקט, עם חיוט של ספק כוח אלקטרוני 3000K Ra 95 עד 12.4W 826lm.

artisti all’opera

progetto project: gianluca farinelli
luogo venue: palazzo braschi, roma
committente client: teatro dell’opera di roma
progetto della luce lighting project: mario nanni
fotografia photography: lorenzo burlando
apparecchi di illuminazione lighting fittings:
tubino terra
n55 binario

a theatre, of course, is not a museum.
yet a good theatre should also be a good museum,
capable of preserving the material
and memory of its productions.
‘artisti all’opera’ is the long story
of how the rome’s opera house, vibrant and with its face
set firmly towards the future, has been able to become
a careful guardian of its past.
the exhibition is housed within the splendid
setting of palazzo braschi, an architectural stage of rare beauty.
the chimes warn us that the opera
is about to begin: we pass through the entrance
awning and, surprise, we find ourselves on the stage.
we wander through the halls while the performers
prepare to go on stage, the singers rehearsing
and the technicians talking. we have the privilege
of admiring close-up picasso’s sketches
for the three-cornered hat,
the sketches by prampolini, the mobiles by calder and especially
the splendid costumes chosen from the historical archive.
the filiform tubino terra lamps
(17mm in diameter and with a height of 2000mm)
in black painted aluminium guide us to the discovery
of the mark left by great artists in these precious clothes.
precisely positioned, they provide frontal
and angled illumination of the fabrics and drapery,
revealing the richness of their colours. while dynamic images
of light and colour reveal sketches, theatrical scenery
and historical representations, the tubino terra light fittings
provide backlighting to the costumes,
making them the centre of attention of the space
and creating the perfect transition between
the backdrop and the apron staget
a set design of lights and shadows typical of the theatre.
we enter the main hall of the building that houses
the great curtain designed and painted
by giorgio de chirico for rossini’s othello.
the light of the n55 binario, clear and intense
like that depicted in the artist’s paintings,
highlights its details and reveals a new story about
this scenic work of art.
n55 is a system designed to allow
maximum flexibility, a propulsore dinamico
on which to install different types
of electronic sources and different
glasses: classic, decorative and technical bulbs.

תיאטרון זה לא מוזיאון. זה ברור.
אבל תיאטרון טוב צריך להיות גם מוזיאון טוב, המסוגל
לשמר חומרים ולזכור את ההפקות שלו.
artisti all’opera (‘אמנים באופרה’ וגם ‘אמנים בעבודה’)
הוא הסיפור המתמשך של תיאטרון האופרה ברומא.
התיאטרון מלא חיות ופתוח לעתיד, ויודע גם לשמש כשומר
אכפתי של עברו. התערוכה שוכנת בתוך פאלאצו בראסקי
- בימה אדריכלית בעלת יופי נדיר.
הצילול מתרע באוזנינו שהאופרה עומדת להתחיל; נסיט את
הווילון כדי להיכנס, והנה הפתעה - אנו נמצאים על הבימה.
אנו סובבים בין האולמות, בשעה שהשחקנים מתכוננים
לעלות על הבימה. הזמרים מתאמנים והטכנאים נועצים איש
ברעהו. נפלה לידינו הזכות להתפעל מקרוב מהדמויות שיצר
פיקאסו עבור “כובע שלוש הקצוות”, במתווים של
פראמפוליני, במוביילים של קאלדר, ובייחוד בתלבושות
המרהיבות עין שנבחרו מן הארכיב ההיסטורי. המנורות
הרצפתיות מאלומיניום צבוע שחור בצורת שפופרת דקה
(בקוטר 17 מ”מ וגובה של 2,000 מ”מ) מנחות אותנו לגלות
את הסימנים שהותירו האמנים הדגולים במלבושים יקרי
הערך. המנורות שמקום הצבתן נבחר בקפידה, מאירות
מהחזית ומהאד את הבדים והיריעות, וחושפות את
הסגנוניות העשירה שלהם. בעוד התמונות המשתנות
העשויות אור וצבע מעלות לעינינו מתווים, סצנות ממחזות
ומופעים היסטוריים, מנורות tubino terra (שפופרת
רצפתית) מאירות את התלבושות בתאורה אחורית, ועושות
אותן לדמויות הראשיות בחלל. הן יוצרות את הדו-שיח
ההולם בין התפאורה שברקע לקדמת הבימה: משחק של אור
וצל הראוי לתיאטרון. אנו נכנסים לאולם הראשי של הבניין,
שם מקביל את פנינו המסך הגדול שאותו תכנן וצייר ג’ורג’ו
דה קיריקו עבור “אותלו” מאת רוסיני.
האור שמשפיעות n55 מסליליות, נקי ועד כמו זה המופיע
בציוריו של האמן, מבליט את פרטי היצירה, ומעלה לעינינו
סיפור חדש - זה של היצירה של אמנות התפאורות.
n55 היא מערכת שתוכננה על מנת לאפשר גמישות מרבית,
התקן כיוונן שעליו אפשר להתקין ספקים אלקטרוניים שונים
ולהתאים לו זגוגיות שונות: מנורות קלאסיות, קישוטיות
וטכניות. יש לנו הדמנות להתפעל מעושר הצבעים שבחר
האמן עבור המסך, הודות לאור באיכות גבוהה: טמפרטורת
צבע 3000K, דרגת מק’אדם 1, מדד תאימות הצבע ies tm-
Rf 96 30 ומודד רוויית הצבע Rg 103, המעניק עיבוי
כרומאטי ואחידות לתאורה.

we have an opportunity to appreciate the richness of the colours chosen by the artist for the curtain, thanks to the high quality of the lighting: colour temperature of 3000K, 1 step macadam, colour fidelity index ies tm-30 Rf 96 and colour saturation index Rg 103 that give consistency of colour and uniformity of illumination. according to de chirico, ‘a show offers people the opportunity to travel in spirit to a world that is imaginary and fantastic, yet at the same time concrete and close. it makes us participants in a kind of concrete unreality’. and so, room after room, the lighting puts colour centre-stage.

backdrop: masculine noun, in the theatre scene is the decoration painted on the background canvas which represents the limit of perspective. similarly, in photography and cinematography, it indicates the more or less large surface of paper, plastic or fabric used to make the backgrounds of the scenes or objects taken. in the paintings, the backdrop changes in ages and styles, from the byzantine mosaics to the thin gold leaf used throughout the sixteenth century, up to the hilly landscapes of piero della francesca, today identified with the green valleys of montefeltro. according to rosetta borchia and olivia nescidue, apprentices of the university of urbino, the backdrop that appears behind the leonardo’s gioconda matches the valmarecchia, on the border between romagna and marche, followed by tuscan and marche hills in the background. in italian ‘fondale’ is also the height of the surface of the sea or of a lake basin with respect to the bottom, usually measured in meters.

apron stage (limelight): neutral noun, closing element consisting of a plane, an axis or a door, rotating on pivots or a horizontal hinge that allows it to get up and down: a folding desk. in the theatre architecture is the front part of the stage protruding under the scenic arch towards the hall, along which the light sources are aligned. it is synonymous with proscenium and it is used frequently in some italian phrases like ‘le luci della ribalta’ meaning ‘the limelight’, ‘salire alla ribalta’ meaning ‘to rise to the fore’. in italian, by extension it is also called ‘ribalta’ the luminaire with lights and screens of variable intensity and color used for direct and indirect lighting, from the bottom to the top, of the proscenium and of the actors, or even of the stage. ‘limelight’ is a 1952 american film written, directed and performed by charlie chaplin, where buster keaton also appears. set in the london of 1914, is the story of a clown, once acclaimed, but now a chronic alcoholic, who saves a young dancer from a suicide attempt.

לדברי קיריקו: “מופע מעניק לאנשים את האפשרות ללכת בעקבות הרוח ולהיכנס לעולם דמיוני, פנטאסטי, אך בעת ובעונה אחת גם ממשי וקרוב. הוא גורם לנו להיות שותפים במעין אי-מציאות מוחשית.” כך האור, אולם אחר אולם, מעלה את הצבע לשחק על הבימה.

fondale (פונדאלה): שם עצם בזכר. על בימת התיאטרון זהו הרקע הקישוטי המצויר על יריעה ברקע, אשר מייצג את סוף הפרספקטיבה. בדומה לכך, בצילום ובקולנוע, מציין המושג את המישטח הגדול פחות או יותר, העשוי נייר, פלסטיק או בד, שבו משתמשים כדי ליצור רקעים לסצנות או לחפצים שאותם מצלמים. בצויר, fondale הוא תפאורה ורקע. הוא לובש פנים שונים בתקופות ובסגנונות שונים, למן הפסיפסים הביזאנטיים ועד לעלי הזהב הדקים שבהם השתמשו במשך כל המאה השש-עשרה, ועד לנופים ההרריים של פיירו דלה פראנצ'סקה, שכיום מהדים אותם עם העמקים הירוקים של מונטפלטרו. לדברי רוזטה בורקיה ואוליביה נשי, שתיהן מדעניות מאוניברסיטת אורבינו, הרקע לדמות בתמונת “לה ג'וקונדה” מאת ליאונארדו דה וינצ'י מביא את הנוף של ואלמארקיה, חבל ארץ בין רומאניה לבין ה-מארקה, ובעקבותיו באות גבעות טוסקנה ומארקיה'אנה. בגיאוגרפיה, מושג זה מציין את גובה פני הים או האגם ביחס לעומק, שאותו מודדים בדרך כלל במטרים.

ribalta (ריבאלטה): שם עצם בזכר. מרכיב סוגר המורכב ממשור, ציר או אשנב, שאותו ניתן להסיט על צירים או מסילה, שבעזרתם אפשר להרים ולהוריד אותו: שולחן כתיבה עם כנף, למשל. באדריכלות תיאטראות זוהי קדמת הבמה, החלק שבוטל אל מעבר לקשת הבימה, כלפי האולם, שלאורכו מותקנים מקורות התאורה. זוהי מילה נרדפת ל'קדמת הבמה' ובאיטלקית משתמשים בה לעיתים קרובות בביטויים כגון le luci della ribalta (להיות באור הזרקורים), salire alla ribalta (לתפוס מקום בקדמת הבימה). בשימוש מורחב “ריבאלטה” הוא גם המערך של פנסים ומסכים בעלי עוצמה וצבע משתנים, שבו משתמשים להאיר בתאורה ישירה או עקיפה ממרגלות הבימה כלפי מעלה, המאירה את קדמת הבימה ואת השחקנים וגם את עומק הבימה. הסרט של צ'ארלי צ'אפלין משנת 1952 שאותו כתב וביים וגם שיחק בו, נקרא באיטלקית “לוצ'י דלה ריבאלטה” (אורות הבימה). שיחק בו גם באסטר קיטון. העלילה מתרחשת בלונדון של 1914, והגיבור הוא ליצן שהיה מפורסם ומבוקש בעברו; בתקופת הסיפור הוא אלוהולייסט, ומציל רקדנית צעירה מניסיון התאבדות.

amorepacific

progetto project: david chipperfield architects berlino (**christoph felger, hans krause**)
luogo venue: seoul, south corea
superficie area: 190.000mq
committente client: amorepacific corporation
progetto della luce lighting project: arup berlino (**alexander rotsch, joana mendo**)
referente del progetto project manager: mario nanni, alessandro rabbi
fotografia photography: christoph felger
apparecchi di illuminazione lighting fittings: n55 sospensione
amP
lensoptica amP

Viabizzuno won the international design competition to develop and supply light fittings for the headquarters of amorepacific, a korean cosmetics multinational. with a total floorspace of 190.000sqm, the building is located in a former military area of seoul currently undergoing urban redevelopment, on the border between the modern heart of the city and yongsan park, thus representing the meeting point between technology, human presence and nature. the david chipperfield architects studio of berlin, in charge of the architectural design work, wanted to use light to give a strong identity to the different areas of the building. the headquarters is in fact a composition of areas with very different functions: museum, auditorium, offices and sales area. and so was born the concept of a family of lamps with the flexibility to carry out different functions, offering a high quality of light but with low energy and above all very low maintenance costs. the lighting design created by the arup studio of berlin investigates the relationship between natural and artificial light, therefore Viabizzuno lighting expresses quality and high color performance recognizing the well-being of everyone working within building of artificial lighting having excellent quality and colour rendering characteristics. natural light enters the building through the large windows that are a feature of the façade, where a series of vertical aluminium elements provides a targeted control to eliminate any dazzling effect. Viabizzuno worked in close collaboration with the two berlin studios to create a light that matches as closely as possible the characteristics of sunlight. to achieve this goal, amP was born, lamps that are the only ones of this kind in the world, that revolutionises the way of conceiving optics. indeed, lensoptica amP, developed for this project, endows the light sources with a high level of efficiency, achieved using a very hightransparency material, polymethylmethacrylate which, by means of catadioptric prisms which reflect 90% of the incident light flow and transmit 10%, guarantees an indirect emission percentage that is unobtainable using a metal reflector. the emitting surface consists of a matrix of micro-lenses that precisely regulates the angular amplitude of the light beam. the lenses have different variations in terms of the beam of light emitted (narrow, medium, wide, elliptical) and of dimensions (150mm, 180mm). they are all equipped with n55 quick coupling connectors that allow installation on a propulsore dinamico n55 and guarantee maximum flexibility in managing the light required by the various areas and in accommodating any changes in the arrangement of the furnishings.

”ויאביצונו” זכז בתחרות בינלאומית על תכנון, פיתוח ואספקה של גופי תאורה עבור המטה הראשי של amorepacific (אמורה-פאסיפיק) חברה קוריאנית רב-לאומית למוצרי קוסמטיקה. המבנה, ששטחו הכולל 190,000 מ”ר, ממוקם במיתחם צבאי-לשעבר בסיאול, שכיום עובר שינוי ייעוד אורבאני, ומצוי על קו התפר שבין הלב המודרני של העיר לבין פארק יונגסאן. ובכך מייצג את המימשק בין טכנולוגיה, נוכחות אנושית וטבע. משרד האדריכלים david chipperfield מברלין שעליהם הוטל לתכנן את הפרויקט מבחינה אדריכלית, רצו להעניק לחללים השונים זהות נבדלת בביורז באמצעות האור. ואכן, המבנה נראה כמכלול של אזורים שהפונקציות שלהם שונות מאוד זו מזו: מוזיאון, אולם הרצאות ומופעים, משרדים אזור מכירה. כך נוצר הרעיון של ”משפחה” של מנורות המתאמות בגמישות לפונקציות השונות ומביאות איכות גבוהה של האור ועלות אנרגיה נמוכה, אולם בעיקר - עלות נמוכה ביותר בתחזוקה. הפרויקט העוסק בתאורה וטכניקה של studio arup (ארופ) מברלין, חוקר את היחסים בין אור טבעי למלאכותי, ולכן התאורה מאת ”ויאביצונו” מבטאת איכות וביצוע כרומאטי מרבי, למען רווחת כל האנשים העובדים בתוך המבנה. אור טבעי חודר לתוך החללים באמצעות השמשות הגדולות של קיר החזית. שורה של גופים אנכיים מאלומיניום מאפשרים את השליטה החזותית ומונעים סינוור. ”ויאביצונו” עבדו בשיתוף פעולה הדוק עם שני הסטודיו הברלינאים על רעיון ליצירת תאורה שמתקרבת ככל האפשר למאפיינים של אור השמש. לשם כך יצרו את amp, מנורות שהן יחידות במינן בעולם, המשנות את אופן החשיבה על האופטיקה מכל וכול. המנורה amp lensoptica שפותחה עבור פרויקט זה, מעניקה למקורות האור יעילות גבוהה, שמתקבלת מהשימוש בפולימיתלי-מטאקרילאט, חומר שקוף מאוד, שבעזרת מינסרות קאטא-דיופטריות - המחזירות 90% מאלומת האור הנתקלת בהן ומעבירות 10% ממנו - מבטיח שיעור של פליטה עקיפה שאין כמותה בשום ממחזירור עשוי מתכת. מישטח הפליטה מורכב ממערך של מיקרו-עדשות המכיל במדויק את גודל הדוויית של אלומת האור. העדשות מייצגות מישתנים שונים מבחינת אלומות האור שהן פולטות (צרה, בינונית, רחבה, אליפטית) ושל ממדיהן (150 מ”מ, 180 מ”מ). כולן מצוידות במהדקים n55 עם חיבור מהיר המאפשר התקנה על התקן כיוונוי n55, ובכך מבטיחות גמישות מרבית בניהול האור הנדרש בחללים שונים ובמקרים של שינויים במערך הרהיטים. על מנת להבטיח נוחות מרבית מרחבית וחזותית עבור העובדים בבניין, ספקי הכוח משולבים במנורה עצמה, וכן מצויים בה מנהלי התקן dali המשמשים כעמעמים (דימרים), וטווח העמעום שלהם 1 - 100% ללא הבלחות.

טקיופרב "מונציבאיו" ידי לען השנענ רוקחמ לז צרזחה איה amp lensoptica דרשמה, קטע סע הלועפ פרויזשע david chipperfield architects לזש, הסדנה'ל מינאליבה הקיטפואב פייוטרסקלאה רואתה תורוקמ דויצ פרוצל, הסדנה'ל מינאליבה תחאכ רובזמו דקוממ רוא קיפה'ל תלגסמה, דחוימב הליעי -דחוימב פוקש רמוחב פישמתשמש רנמ תלבקתמ הברה תוליעה ונגזתוש תוירטפיד-אטאק תורסנימ תועצמאב, טאליקראטמ-ליתמילופ-וללה מיביכרמה: הטיילפב מינדבואה רועזמ רות רואה תא ריבעהל ריזוחל 10% מיריבעזמ, סהב תלתקנה רואה תמולאמ 90% הטמ פילכ מיריזחמ רוריזחמ מושמ פולק לותנ אלש הפיקע הטיילפ לש רועיש מימיקמ רכבו, וגממ תכתממ

תמולא לש תיווזה בחור תא קידומ פופאב רידסמ תושדע-ורקימה קרעמ תיבטימ הייאר תוחנז חטיבמ הטיילפה חטשימ מ לודגה ערשימה. רואה I-UGR<19.

יניקש מושמ, רוריזחמו השדע תחא תנוטבו תעב איה amp lensoptica תינכטה הונכטה תוכב. תימינפ תוילאטט הרזוחו הרירש תורבוע רואה רואה תנווכהב תקידמ הטיילפ סע הרובג תוליעי גמל החילצמ איה תאח. לכ.תושדע-ורקימ ש קרעמב דיינצמ amp lensoptica לש הטיילפה חטשימ הלש החיתפה תיווז תא הביחרמו, תמלוה המולאל תפשתח השדע-ורקימ-רוימיקל מאתהב, קרובמ ופואב

דיחא רחויפ תרצוי תורדובה תושדע-ורקימהמ רואה הטיילפ לש הפיפחה תיווז יפל מיגט העבראל תקלותהמ amp lensoptica תחפשמ. רואה לש יטיפילא בחר, ימוינב, רצ: המולאה לש החיתפה רואה. רוקמ לש טרוקב יולת תיווזה לש קידומה לדוגה

amp lensoptica is the result of a long research and development process made by Viabizzuno on a david chipperfield architects with arup, international engineering studio, design to provide electronic light sources with a high efficiency optics that can have either a focused and a diffuse light. high efficiency is achieved thanks to a very high transparent material, i.e. polymethyl methacrylate, by means of catadioptric prisms specifically designed to reflect and transmit light reducing losses due to absorption:these elements, reflect 90% of the incident light flow downwards and transmit 10% of it, assuring this way a percentage of indirect emission which could not be reached with metal reflector. the microlens array precisely regulates the angular amplitude of the light beam. the large emitter surface limits luminance, ensuring high visual comfort and UGR<19.

amp lensoptica is both a lens and a reflector at the same time, because the rays of light undergo refraction and total internal reflection. for this technical charactrestic it combines high efficiency and accurate directional control of light.

amp lensoptica emitter surface is equipped with a microlens array.each microlens receives a collimated beam and according to its curvature it enlarges the angular opening in a controlled way. the overlap of the emissions of each microlens creates a uniform distribution of illumination.

amp lensoptica are divided into four categories based on the angular opening of the beam:

narrow, medium, wide and elliptical.

the exact value of the angle depends on the source diameter.

ידי לעו (X) יבועה ידי לען תרדגממ פוקש רמוח לש (T) תימינפה הרבעה ריב-טרברמאל קוחל מאתהב (α) ומצע רמוחה לש העילבה סדקמ

T

α

=

e

−
α
x

{\displaystyle T_{\alpha }=e^{-\alpha x}}

the internal transmittance of a transparent material (T) is determined by the thickness (x) and by the absorbing coefficient of the material itself (α) due to lambert-beer law

T

α

=

e

−
α
x

{\displaystyle T_{\alpha }=e^{-\alpha x}}

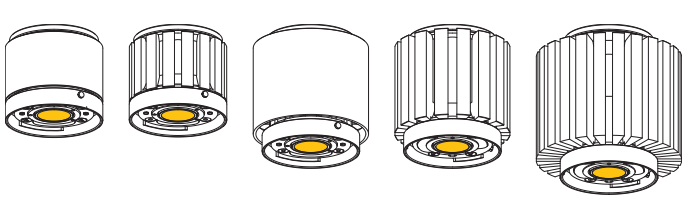
α העילב סדקמ	רמוח
0.017 מ"מ סדקמ	טנוברקילופ
0.004 מ"מ סדקמ	טנוברקילופ
0.0014 מ"מ סדקמ	טאליקראטמ-ליתמילופ

to ensure the maximum spatial and visual comfort of those working in the building, the power supplies are integrated on board the lamp and flicker free dali dimmable drivers with a dimming range of 1-100% are used. the lighting design calls for specific colour temperatures for different areas: 4000K CRI of 98 for the offices, sales areas and common areas, while a temperature of 3000K, with a CRI of 98, was adopted for the restaurant and the museum. all of the electronic led sources have a 1 step macadam ellipse. an important part of the project was the study of the assembly and wiring details that Viabizzuno has developed in collaboration with the architects, electricians and installers to simplify the installation of lighting equipment and make it effective. the amp lamp body, consisting of a finned extruded aluminium heatsink, in fact provides for three different types of installation: ceiling, suspension or recessed. the last mentioned accounts for the majority of the more than 22.000 light fittings supplied. a bracket equipped with a mechanical centring system allows the luminaire to be secured to the floor, while at the same time ensuring positioning that is perfectly centred on each ceiling square. in this type of installation, a lens equipped with a casing is used to avoid illuminating the floor slab and the overhead systems. the ceiling mounted lamps have a body identical to the recessed version, differing only in the method of clamping. as required by the lighting designers of the arup studio, the lens emits a light directed towards the floor, to which an indirect contribution is added to illuminate the ceiling. the suspended light fittings offer two solutions, both with direct and indirect light.

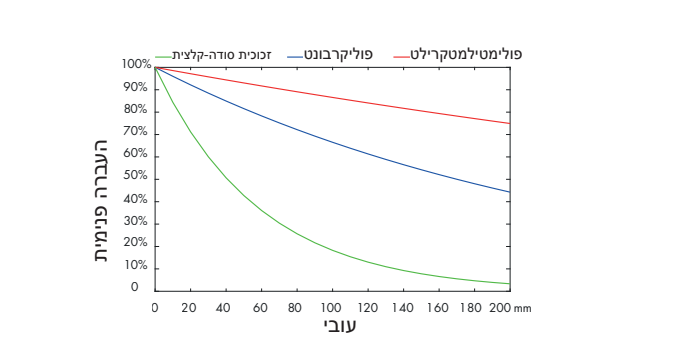
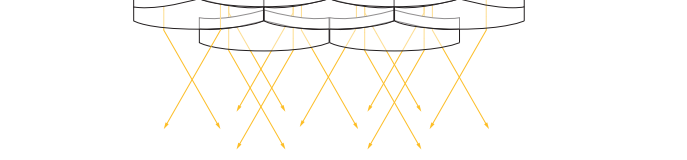
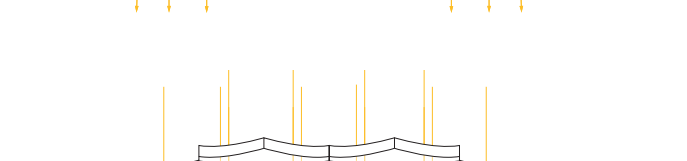
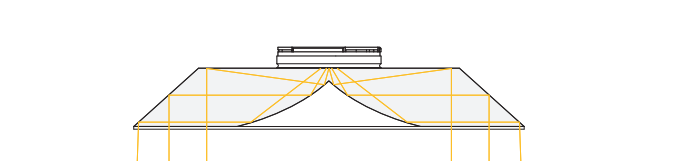
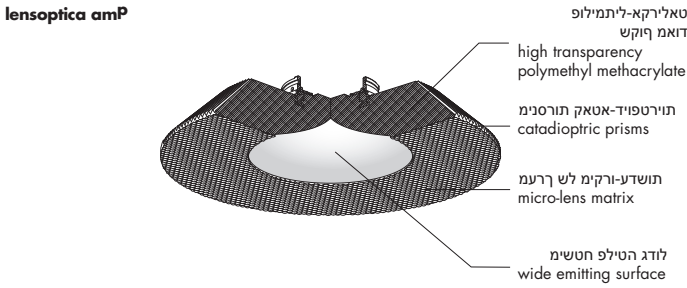
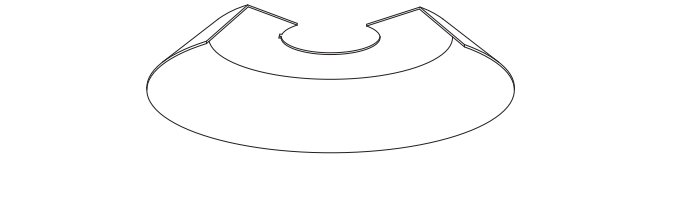
in the restaurant, the architects chose to use n55 sospensione with a 55/350 type propulsore dinamico n55, equipped with 150 narrow optics, to concentrate the lighting on the table. in the monumental atrium of the entrance hall the second solution with suspended units was adopted, luminaires consisting of a 55mm diameter tube that supports the heatsink, equipped in turn with a narrow optics 300mm diameter lens. configured in this way the lamp produces an effective flow of 6700lm, allowing the large volumes of the atrium to be illuminated effectively. great attention was paid to the maintenance requirements, choosing to use a single lamp body and only three power supply models for the entire system, interchangeable lenses and light fittings that are easy to remove.

the lighting performance of the amp family goes hand in hand with the concept of sustainable architecture, thanks to several characteristics including its high illuminating effectiveness, which reaches 114lm/W, and the possibility of recycling the materials used. in fact, in the event of a fault, the lamp body must not be disposed of. instead it can be regenerated and installed anew, in order to maximize the recycling of the components. thanks to the experience of Viabizzuno in the use of light, to the attention paid to the design by the chipperfield studio and to the advanced research in the field of lighting of the arup studio, this project has made it possible to develop lights fittings with the flexibility to meet different needs and with sophisticated optics, that offer light of very high quality.

propulsore dinamico n55

metal reflector - כתמתמ רוריזחמ I-UGR<19.

הפריקט התאורני-טכני מספק לחללים השונים טמרפטורות צבע ספציפיות: 4000K CRI בערך של 98 עבור המשרדים, אזורי המכירה ומרחבים ציבוריים, ואילו במסעדה ובמוזיאון הותקנה הטמפרטורה של 3000K, עם CRI בערך של 98.

כל המקורות 'לד' האלקטרוניים, מגיעים עם step mac'adam בערך של 1. חלק חשוב בפריקט היה חקר הפרטים עבור ההרכבה והחיווט ש"וויאביצונו" פיתחו בשיתוף פעולה עם האדריכלים, החשמלאים והמתקנים, על מנת לפשט את ההתקנה של גופי התאורה ולייעל אותה.

גוף המנורה קחם, שבו יש ממיר חום מובנה בצורת צלעות קירור עשויות אלומיניום משוחל (באקסטרוזיה), מתאים לשלושה טיפوسی התקנה: תקרתי, בתלייה ומשוקע. רוב גופי התאורה שסופקו - למעלה מ-22,000 זה. היו מטיפוס אחרון זה.

כלבה המצוידת במערכת מכאנית למרכזז מאפשרת להצמיד את גוף התאורה לתקרה. כך גם מבטיחים את המיקום הממורכז בדיוקנות בכל אחד מהאריחים של התקרה הכפולה.

בטיפוס התקנה מעין זה משתמשים בעדשה עם התקן 'קארטר', המונע הארה של אריחי התקרה ושל ההתקנים הצמודים אליהם.

המנורות המותקנות על התקרה הן בעלות אותו גוף כמו אלו המשובצות בתקרה הכפולה, ובגדלות מהן רק באופן ההידוק שלהן לתושבת. בהתאם לדרישה של מעצב התאורה של arup, העדשה פולטת אור ישיר לעבר הרצפה, ולזאת נוספה הארה המיועדת להאיר את התקרה. גופי התאורה התלויים כוללים שני פתרונות, שניהם עם הארה ישירה ועקיפה.

במסעדה בחרו האדריכלים להשתמש ב-n55 תלויות עם התקן מתכוונן n55, מטיפוס 55/350, המצויד באופטיקה 150 צרה, על מנת למקד את התאורה על השולחן.

במבואה הכניסה גדולת המידות השתמשו בפתרון השני של התלייה - מכשירי תאורה המצוידים בשופופרת בקוטר 55 מ"מ התומכת בממיר החום, שהוא מצדו מצויד בעדשה בקוטר 300 מ"מ, אופטיקה צרה.

התצורה הזו של המנורה יוצרת אלומה אפקטיבית שוות ערך ל-6700lm, ובכך מאפשרת הארה יעילה את הנפח הכביר של המבואה. תשומות לב רבה הושקעה בדרישות התחזוקה: המעצבים בחרו להשתמש באותו גוף מנורה ובשלושה דגמים בלבד של ספק כוח, בעדשות הניתנות לתחלופה ובמכשירי תאורה שקל להסירם.

הביצועים התאורניים-טכניים משפחת המנורות קחם תואמים את התפיסה האדריכלות של הקיימות, הודות למאפיינים שונים וביניהם - יעילות גבוהה של ההארה המגיעה ל-114lm/W, והאפשרות להשתמש מחדש בחומרים שבהם השתמשו לייצורן.

למעשה, במקרה של תקלה אין צורך להשליך את גוף המנורה, כי ניתן למחזרו ולהרכיבו מחדש. כך ממטבים את מיחזור הרכיבים.

הפריקט הזה איפשר - הודות לניסיון הרב של "וויאביצונו" בתאורה, להקפדה של סטודיו chipperfield בעיצוב, ולמחקרים המתקדמים שערכו סטודיו arup בתחום התאורני-טכני - לפתח מכשירי תאורה גמישים המתאימים לדרישות השונות, ומתוחכמים מנקודת הראות האופטית המציעים איכות אור מעולה.

ap house

progetto project: gga gardini gibertini architetti

luogo venue: urbino

progetto della luce lighting project:

rossibianchi lighting design e gga gardini gibertini architetti

responsabile tecnico di zona Viabizzuno technical area manager:

maicol fedrigo

rivenditore Viabizzuno dealer: Vboriccione / marisa lazzaretti

fotografia photography: ezio manciucca

apparecchi di illuminazione lighting fittings:

foro

droid binario

m1 micro incasso

toccamì

zero

c1

c2

linea di luce

toccamì

lampade custom disegnate da gga gardini gibertini architetti

ap house (בית AP) הוא חלק

מפרויקט להחייאתו של כפר עתיק, המצוי על אחת הפסגות הגבוהות ביותר שממנה נשקף נוף נהדר של כל אזור אורבינו.

מערך המבנים החדש בוקע מתוך שרידים של המיתווה העתיק, שמקורו בתקופה של היווצרות רשויות מקומיות (סוף המאה האחת-עשרה).

המבנים מחוברים ביניהם לבין עצמם במיפילס תת-קרקעי, והם נחים על מצע של בטון אדום, ושולטים בנוף המקיף אותם. גרעין הבתים שמחליף יחידת דיור יחידה, ומשיב על מכונ דו-שיח ישיר ואמפאטי בין המבנים החדשים לבין הריבוד ההיסטורי של הנוף, מחזיר לאתר את המרכזיות בתפקודו. הבניינים, על ה"קליפה" האבנית שלהם, נטולת חריגות דוגמת כרכובים או מרזבים, ועל היחסים הפרופורציוניים המדודים שלהם, נוכחים בנוף כמו תוצרים טהורים, מאופקים ודוממים. הם מנכסים לעצמם מחדש את זהותם ואת ההשתייכות התרבותית למערך הכפר. באתר.

הפרויקט - אף כי מעניק למתחם פרשנות השומרת אמונים לתמות הצורניות האופייניות למורשת של חבל מארקה, באמצעות הקפדתו על מרכיבים ופרישה - מביע בפנימו, באופן ניכר, את התכונות בנות זמננו באמצעות עיבוד החומרים, בתכנון הפרישה ובריהוט שכולו מתוכנן ומעוצב במיוחד. החומה ההיקפית מבטון מזוין עם גימור, מרוקנת את החלל ומבטלת את הצורך של הנפח הפנימי מכל קיר נושא נוסף.

כך שבים החומר והאור להיות החלקים המרכיבים הראשוניים. תכנון ההארה רדיקאלי: הוא דואג לכך שהמעטפת התבניתית תהפוך למוקד המרחבי, ותבליט את טבעם של החומרים.

בחללים הפנימיים בטון מחורר וחרות בתקרה ועל הקירות הופך להיות בעצמו חלק בלתי נפרד מגופי התאורה.

תכנון התאורה מתנהל בשני מישורי תפעול שונים: האחד מכונס וטבעי יותר, האחר טכני ותפקודי יותר. אור רך ומפוזר מדגיש באופן טבעי את מיקצב החללים והמישטחים. מנורת foro שתוכננה על ידי פטר צומתור בשנת 2003, משובצת בתשתית המבנה ומשמשת כנר המזמין להתקבץ סביב בחללים האינטימיים יותר של הבית.

הספוטים ממוקמים בחלק הפנימי בקמרונות, מותקנים על מסילת droid שהיא פרויקט של אנטוני ארולה משנת 2013, ומדגישים את הפרטים ביצירות האמנות התלויות על הקירות, בפסלים הניצבים על הרצפה וברהיטים שבו.

בקומה הראשונה, המסודרת סביב ישורת רחבה, שורה של מנורות אנכיות בצורת אומנות שתוכננו במיוחד עבור החדרים הללו. הן שוכנות בבטון בתוך גומחות היקפיות, מאירות את החלק הפנימי של התקרה, ושופכות אור רך ותאורה מבוזרת באזור השינה. כדי למנוע מכלי רכב כלשהו לעצור ולהיראות בקומת הגן, הכניסה הראשית לוילה ממוקמת בקומת המרתף. נכנסים מהחניה המקורה הגדולה.

בחלל ההוא, מלבד אזורי תחזוקה וטיפול במיתקנים, מצויים גם אולם קולנוע, גלריה לתצוגות המקשרת בין הבניין הראשי לבניין משני, וחדר כושר עם ספא צמוד אליו.

גם מדרגות מוביל מהמיפילס התחתון הישר אל לב הבניין הראשי, שם מופיע לעיני הבאים מראה הנוף המרשים של אזור הגבעות ונוף האזור החיצוני של הבריכה.

הבניין המשני, על החיפוי החיצוני שלו מעץ, מאזכר אסס.

בגן, בשעות הלילה, מתרחש הקסם: האור מטשטש את המבנים ומקליל את האבן.

ap house bears testimony to the rebirth of an ancient rural village located on top of one of the highest hills in the most beautiful landscape in the whole of urbino.

the new system of buildings rises on the remains of an ancient structure dating back to the communal age (end of the 11th century). connected to each other

on a subterranean level, the structures rest on a red concrete platform dominating the surrounding landscape, by re-establishing a direct and empathetic interaction between the new buildings and the historical stratification of the landscape, the core of the houses, which constitutes a single residential unit, gives the place a central role once more. the buildings, in their stone shells, devoid of superfluous elements such as gutters or downspouts and in their measured proportions, offer themselves to the landscape as pure, discrete and silent relics, recovering their identity and their cultural place within the rural matrix of the area. if the project, in its compositional and volumetric severity faithfully interprets the formal themes typical of the tradition of the marche region, inside, in the treatment of the materials, in the layout of the plan and in the furniture made completely to design, it seeks to lay claim to being thoroughly contemporary. the perimeter wall in béton brut reinforced concrete, frees up the space and eliminates the need within the interior for any other supporting structure. and so matter and light become once more

the primordial compositional elements. the lighting design is radical: it results in the structural envelope becoming the centrepiece of the space, highlighting the nature of the materials. in the interior spaces the perforated and etched concrete of the ceiling and walls becomes itself an integral part of the light fittings. the lighting design operates on two different functional levels: one is more intimate and natural, the other more technical and functional. a soft and diffused light naturally emphasises the cadence of the spaces and surfaces. the foro lamp, designed by peter zumthor in 2003, embedded in the structure of the foundation, is the candle that entices you to gather around the most intimate spaces of the house. housed in the soffits, the spotlights on droid tracks, a 2013 design of antoni arola, highlight the details of the artistic works on the walls, the sculptures on the ground and on the furniture.

on the first floor, arranged around a large gallery, a series of vertical pilaster lamps, designed especially for these rooms and housed in the concrete in perimeter niches, illuminates the soffit of the ceiling giving a soft light and a diffused illumination of the whole sleeping area. in order to avoid having any vehicles parked and visible from the garden level, the main access to the villa takes place in the basement from the large garage. in this area, in addition to the technical and plant areas, there is a cinema room, an exhibition gallery connecting the main building and the outbuildings and a gym with an adjoining spa. from the lower level, stairs lead directly to the heart of the main building where a majestic view opens up of the hilly landscape and of the outdoor pool area. the outbuilding, in the pattern of its wooden external frame, is reminiscent of a barn. it is in the garden, at night the magic takes place: the light suspends the structures and lightens the stone.

motor ranch 46

progetto project: ing. domenico fucili

luogo venue: tavullia

committente client: valentino rossi

progetto della luce lighting project: maicol fedrigo, UpO

responsabile tecnico di zona Viabizzuno technical area manager: maicol fedrigo

apparecchi di illuminazione lighting fittings:

palovr46

בשנת 2010 מוקם פרויקט חדש של ואלנטינו רוסי: אתר אימונים לאופנועים צעירים, ה-ranch.

הכול החל עשרים שנה ויותר קודם לכן, כאשר רכב על אופנוע מוטוקרוס עם אביו, בין פסולת ושאריות בניין, בדרכים מקוטעות בתוך מחצבה מבודדת בפרובינציה פזארו-אורבינו. האלוף הצעיר בחר לבנות את המסלול הרשמי של vr46 academy בטאבוליה. המסלול משתרע על פני 1,600 מ' של דרכי עפר, משום שהוא משוכנע ש"אם מתאמנים על אדמה, זה עוזר לנסוע מהר על מסלול המרוצים".

הנוף ההררי מתווה ברכות את גבולות הנחלה. לפני בית החווה המשוחרר שבו שוכנים המוזיאון, בית המלאכה ועוד חדרים של ה-motor ranch, נפרש המסלול שעליו מתאמנים הרוכבים: נתיבים מוסדרים ומתוכננים הכוללים סידרה של פניות חדות ועיקולים על פני מ'פסלים שונים של הגבעה.

אחד מהמסלולים מיועד ל-soft cross, וכולל שתי אליפסות שהחיצונית שבהן אורכה 570 מ', tt-4- מסלול צר יותר וטכני בעלייה. בסך הכול 2.5 ק"מ עשויים אבן סיד ותערובת של סלעי גיר שהשתדרגו במשך השנים; למעשה, המסלול התקדם בהדרגה, כדי למצוא את האיזון בין דרך בעלת היאחזות

מיטבית לבין השקעה מזערית. בתחזוקתה. הראנץ' חיוני לפרויקט של vr46 academy, שהיא בית הספר הראשון באיטליה לרכיבה על אופנועים, כי הרוכבים הצעירים יכולים להתחרות

לצדו של המאסטר, ללמוד את סגנונו ואת אופן הנהיגה שלו שאותם שכלל במשך עשרות שנים של ניסיון בתחרויות.

זהו מקום המהווה השראה, למלד ומתנן לערכים. לא מדובר בחוג בלעדי סגור, כי אם במרחב הפתוח לכל הרוכבים שברצונם להתנסות מול ואלנטינו רוסי ותלמידיו. הפרויקט, שהיה עבודת שחזור היסטורי של בנייני משק שהיו קיימים במקום, עדיין לא הסתיים: כיום מצויים לצד המסלול חדר הלבשה, בית מלאכה, חדר אוכל עבור הרוכבים, אולם לעיתונאים והמשרד המתאם את התחרויות.

בקרבת מקום מצוי מבנה כפרי נוסף שמיועד לשחזור, ובו עתיד לשכון חדר כושר. זה האחרון, יחד עם מסלול ה'קרוס', 'פלאט טראק' ומסלול לאתלטיקה, יהיה חלק מעתידי של motor ranch.

המטרה הראשונה שהושגה הייתה הקמת המיתקן התאורני-טכני, שאיפשר להאריך את שעות האימון, ולהשתמש במסלול גם ללא אור טבעי. "ויאביצונו"

שיתפו פעולה עם איג'ל 'דומניקו פוצ'ילי, המהנדס המתאם הטכני של המיתקן, ועם אלברטו טבאלדי שהוא המנהל הכללי של racing apparel ושל test track, וביצעו פרויקט תאורה באיכות

מעולה.

שמונה עמודים: שישה ממוקמים במרכז הטבעות, ושניים שבהם מובנים רמזורים המופעלים בשלט רוחק.

שמונה יתדות עיגון הנוטות בזווית של 2 מעלות, עשו את המיתקנים הללו, שגובהם מגיע ל-25 מ', למרכיבים אורגאניים של הנוף. לאחר שנבדקו הפרשי הגבהים בין הישורות בטבעת החיצונית, הוחלט למקם את העמודים במרחב בהתאם למרחקים בין הצירים, הפרישה והשיפועים, כדי לקבל תאורה הומוגנית שתקיים את הערכים הנדרשים על ידי FMI (הפדרציה האיטלקית לרוכבי אופנוע): הארה ממוצעת 80lux, אחידות בשווי של 0.5. חרוטים של אור צבעוני עשויים מסיבי זכוכית שאורכם מטר מוצבים על עמודי פלדה גדולים, שבהם מובנית מערכת של RGB (צבעי יסוד) היוצרת יריעות של אור מעל ליצירה. עטרת הגבעות החובקת את הראנץ' המואר כולו, יוצרת נוף יחיד במינו: זירה שבתוכה רוכבי האופנוע יכולים להמשיך להתמודד גם ללא אור יום.

flat track (פלאט טראק): סוג של מסלול מרוצים; מין תחרות אופנועים שבה רוכבים יחידים או חברים בקבוצה מתמודדים זה נגד זה על נתיבים שאינם מצופים אספלט. המסלול עובר על קטעים מישוריים של עפר, חצץ או חול, שהמתחרים מנצלים על מנת לגלוש, כלומר להחליק באופן מבוקר. בניגוד לאופנועים של speedway, שאין להם בלמים, אופנועים של 'פלאט טראק' מצוידים בבלם אחורי.

valentino rossi's new project was kick-started in 2010: to construct a space for training young riders, the ranch. it all began more than twenty years ago when he rode a motocross bike with his father, among junk and building rubble, along the disconnected paths of an isolated quarry in the province of pesaro urbino. the young champion he decided to construct the official track of the vr46 academy in tavullia, on 1600m of dirt road with the conviction that training on the land helps you to go fast also on the track. the hilly landscape gently surrounds the boundaries of the ranch. in front of a renovated farmhouse that contains the museum, the workshop and various rooms of the motor ranch, a stretch extends where the riders train: tracks that are ordered and designed with a series of regular and rounded bends that lie on different levels of the hill. among these, a soft cross one, formed by two ovals of which the outer measures 570m and the 'tt', a narrower and more technical climbing stretch. in total 2 and a half kilometres of limestone and a mixture of calcareous rock fine-tuned over the years; in fact the track grew little by little, to find the right balance with the best road holding and least maintenance time. the ranch is fundamental to the vr46 academy plan, the first italian academy of motorcycling, because young riders can race alongside the master, learning his style and way of driving, the result of decades of competitions. it's a place of inspiration, teaching and transmission of values. it isn't an exclusive circle but a space open to all riders who want to challenge valentino rossi and his pupils. the project, an actual historical restoration intervention on pre-existing farmhouses, still hasn't been completed: today, close to the track, there's a dressing room, a workshop, a room where riders eat, the pressroom and the office for managing the races. nearby there's another rustic building to be renovated to house the gym which, together with the track for cross, flat track and athletics, will be part of the future of the motor ranch. the first goal achieved was the creation of the lighting system which permitted prolonging the training hours and using the track even in the absence of natural light. collaborating with engineer domenico fucili, technical coordinator of the facility, and alberto tebaldi, md of racing apparel and test track, Viabizzuno has created a lighting design of great quality. eight poles: six positioned in the centre of the rings and two including remote controlled traffic lights. eight ground anchors inclined at 2 degrees have made these structures, which stand 25m high, elements that are organic with the landscape. by studying the various heights between the straights of the outer ring, it was decided to place the poles in the space in accordance with different centre-to-centre distances, alignments and inclinations in order to achieve a homogenous illumination that reflects the values required by the italian motorcycling federation regulations: average illumination 80lux, uniformity equal to 0.5. one metre high fibreglass spires of coloured light stand on the great steel poles, housing an rgb system that creates drapes of light above the arena. the crown of hills that embraces the completely illuminated ranch creates a unique landscape: an arena where riders can continue their challenges even without daylight.

flat track: variant of the track racing, a form of motorcycle competition in which single riders or teams face each other on unpaved oval circuits, as the speed way runs on flat slopes of gravel, shingle or sand, which competitors exploit to drift, or to get a controlled heel. unlike the speedway bikes, completely without brakes, the flat track bikes are equipped with only the rear brake.

palazzo mondadori ‘sospeso, leggero ma non troppo’

progetto project: oscar niemeyer, 1975
luogo venue: segrate, milano
committente client: gruppo mondadori
progetto della luce lighting project: mario nanni
responsabile tecnico di zona Viabizzuno technical area manager: matteo vivian
fotografia photography: studio pietro savorelli
apparecchi di illuminazione lighting fittings:
cubo medium
unaghi
fi 50
bacchetta magica led
meridiana di luce

‘haec autem ita fieri debent,
ut habeatur ratio firmitatis, utilitatis, venustatis.’
de architectura, liber I, 2

according to the great theorist of architecture vitruvius (80 – 15 bc)
all buildings must have the attributes
of solidity, utility and beauty.
firmitas, utilitas and venustas characterize the mondadori building project,
one of the most important buildings of post-war
international architecture, created in Italy in 1975
by the brazilian architect oscar niemeyer (1907–2012).
firmitas. the building consists of a body of two hundred and three metres
set along a north-south axis, crossed by the sun from east and west,
where the time of life within it is scanned by natural light captured
by the embrasure of parabolic arches.
the brazilian architect has suspended the glazed volume of the offices
within a rhythmic succession of twenty-three pilasters in reinforced concrete,
managing to give extreme lightness to the whole construction
and obtaining perfect correspondence between form and structure.
niemeyer has checked the proportions of the building with the golden ratio,
by matching the fourteenth arch to the point at which the golden square meets
the walkway that marks the entrance.
geometric rigor contrasts with free forms that emerge from the water.
utilitas. created to meet the milanese publisher’s need
to expand its production spaces, the building becomes an iconic place.
it communicates the excellence of italian entrepreneurship,
inspires the intellect and creative production, teaches beauty.
venustas. the timeless colonnade challenges the laws of statics,
rising from the water and the earth, it stands above the landscape
and makes the horizon its only reference: looking far, stretching to the infinite.
my project of restoration of the light, born from practical need,
is designed to be long lasting and is dedicated to the magic and to the
powerful light of the sun, of the moon and stars, blended into a deep synthesis
between architecture, landscape and light.
born from study, from respect and listening to the history
and matter of the monumental building: listening first of all.
i imagined the luminous modulation of the individual parts of the building
as a musical score, in which the verticality of the irregular arches
of the offices corresponds to the harmonic progression while the horizontal
shape of the low body matches the melodic line.
all the single parts can be considered independently
but it is only by their mutual relationship
that this light symphony could complete itself.

לדברי התיאורטיקן הדגול של האדריכלות
מארקו ויטרוויו פוליונה הידוע כוויטרוביוס (80 עד 15 לפסה"ן), כל
המבנים חייבים להיות איתנים, שימושיים ויפים.
firmitas, utilitas e venustas (לטינית: איתנות, שימושיות ויופי)
מצוים בפרויקט של palazzo mondadori, אחד החשובים ביותר
באדריכלות הבינלאומית בשנים שלאחר המלחמה, שהוקם באיטליה
בשנת 1975 על ידי האדריכל אוסקאר נימיייר מברזיל (1907–2012).
firmitas (איתנות, חוסן). המבנה כולל גוף באורך מאתיים ושלושה
מטר, המוצב בציר צפון-דרום, שאור השמש מאיר דרכו בזריחה
ובשקיעה, ומיקצב החיים בתוכו מוכתב על ידי האור הטבעי הנתפס
באמצעות הקשתות הפאראבוליות.
נימיייר, האדריכל, תולה את המרחב המוקף זגוגיות של המשרדים
שבפנים על גבי רצף קצוב של עשרים ושלוש אומנות מבטון מזוין; כך
הוא מצליח לשוות קלילות לכל המבנה, וליצור התאמה מושלמת בין
הצורה למבנה.
נימיייר השליט ביחסי המבנה את "חס הזהב", על ידי השקה בין
הקשת הארבע-עשרה לבין הנקודה שבה 'ריבוע הזהב' פוגש את
השביל המציין את הכניסה. לדיקו הגיאומטרי מנגדודות הצורות
החופשיות הבוקעות מהמים.
utilitas (שימושיות, תועלת). נוצרה מהצורך של ההוצאה לאור
ממילאנו להגדיל את השטח התפעולי שלה. הבניין הפך להיות יצירת
מופת.
הוא מביע את המצינויות של הזימות האיטלקית, מהווה השראה
לתבונה וליצרנות יצירתית, מחנך ליופי.
venustas (יופי, חן). שדרת העמודים המנותקת מהזמן קוראת תיגר
על חוקי הסטאטיקה, שכן היא בוקעת מהמים ומהקרקע, מתנשאת
מעבר לנף ועושה את האופק לנקודת ההתייחסות היחידה שלה:
מתבוננת הרחק, נמשכת אל האינסוף. הפרויקט שלי לשחזור האור,
שנוצר מצרכים מעשיים, מיועד להתקיים למשך זמן רב ומנסה לאור
השמש, הירח והכוכבים, במיזוג מהויות עם האדריכלות והנוף.
מקורו הוא בלמידה, בכבוד ובהקשבה להיסטוריה ולחומר של המבנה
הכביר: וקודם כול ממהקשבה.
דימיתי לי את המודולאציה המאירה של חלקים נפרדים במבנה, כעין
תכליל (פרטיטורה) מוזיקלי שבו האנכיות של הקשתות הלא-סדורות
של המשרדים תואמת להתקדמותו ההרמונית, והאופקיות של החלק
התחתון - לזו המלודי.
ניתן להתבונן בחלקים הנפרדים ללא קשר לאחרים, אבל רק יחסי
הגומלין ביניהם מאפשרים לסימפוניית האורות הזאת להשיג את
שלמותה.

exactly as in a score, i have designed movements and crescendos, accents and glissandi; rests, which contribute to giving rhythm to the track and give it a distinctive character. coherent with my eight rules for proper illumination, i have created a light in motion that modulates its intensity and colour to animate the building. the lighting project integrates completely with the architecture and, starting from the base of the supporting pillars, illuminates their monumental nature. it underlines the material, thanks to the great chromatic rendering and with colour temperatures able to change with the hours of the day and with the season, from 2200K to 5000K. the building becomes a chronological axis, where light indicates the passage of time. each evening of the week is characterized by a tailor-made light: from the warm one of midday, which will allow proper vision of the concrete tones. following the cartesian reference, my design thought grew out of the light diagram of the summer solstice of june twenty-first two thousand and seventeen, in which the ordinates correspond to sunlight intensity and the abscissas represent the twenty-four hours of the day. i paid extreme attention to the issue of light pollution. in accordance with the regional regulations, i have realized an upward illumination that does not exceed 15lux within the perimeter of the building and 5lux outside, through lighting fixtures that are switched off by midnight. i leave only the sundial of light, which makes the building live through the magic of the night. it is the twenty-fourth vertical element that completes the rhythmic composition of the construction. a blade of light which, lightly, caresses the architecture like the page of a book. the music which i wanted in order to celebrate this luminous symphony, comes from acoustic instruments, favouring metallic alloys and nobler materials such as wood. versatile harmonic extensions capable of airy long-limbed textures and rich auditory openings, with large breaks, suspended, but also alive and vivid. a dialogue with surfaces of the twenty-three pillars of the building which ideally evoke its significant characteristics: persistent reiteration, dimensional heterogeneity, verticality, solemnity and lightness at the same time. a music by baritone sax, tenor and soprano, vibraphone and marimba that evokes the suggestion of the dream, from dawn to sunrise, from the awakening of the morning to midday, from afternoon to sunset, from dusk to the darkness of the night. cement, water, fire, shadow and light are the interpreters of a twenty-four minute symphony: a minute for every pilaster plus one for the sundial of light that beats time. light and shadows, solidity, utility and beauty of a building suspended, light but not too much so.

summer solstice: masculine singular noun, from the latin ‘solstitium’, composed of sol-, ‘sun’ and - sistere, ‘stop’, is the astronomic moment when the sun reaches its maximum or minimum point of declination in its apparent movement along the ecliptic: it has its highest altitude in the northern hemisphere and minimum in the southern hemisphere. for our ancestors and ancient civilisations this was a day that featured atavistic rites and cults that recalled the link between light and shadow. i have chosen this date for the opening of my work because, first of all it is the most brightest day of the year, secondly it is the night in which we enter into the sign of cancer. in latin cancer ‘crab’ is one of the twelve constellations of the zodiac, and it is located between gemini and leo. in antiquity, before the movement of precession of the earth’s axis, the sun was in cancer and shone at its peak precisely on the day of the summer solstice.

בדיוק כמו בתכליל של יצירה מוזיקלית תכננתי את הפרקים, את הקרשנדו, ההטעמות והגליסיאנדו; וגם הפוגות התורמות את חלקן על מנת לקצוב את הקטע ולהעניק לו אופי מובחן. נאמן לשמנות הכללים שלי ליצירת תאורה טובה, יצרתי אור בתנועה, המשנה את עוצמתו ואת צבעו, ובכך מעניק חיים לבניין. מערכת התאורה משתלבת כולה באדריכלות, והחל מבסיסי העמודים הנושאים היא מאירה את טבעם המונומנטאלי. היא מבליטה את החומר, הודות לביצוע הכרומאטי המעולה ולטמפרטורות הצבע, המשתנים על פי שעות היממה ועם התחלפות העונות מ- 2200K עד 5000K. הבניין הופך להיות רצף כרונולוגי, שהאור מציין עליו את חלוף הזמן. כל ערב בשבוע ניכר באור ייעודי: מזה החם של הדריחה עד זה הקר והצח של הצהריים, המחזיר לבטון את הגוון הטבעי שלו. החשיבה שלי לגבי התכנון, שהתבססה על הפילוסופיה של דקארט, עוצבה בדמות הממוזה של יום ההיפוך הקיצי, בתאריך עשרים ואחת ליוני אלפיים ושבע-עשרה, שבו ציר Y מציין את העוצמה של אור השמש, וציר X - את עשרים וארבע השעות של היממה. הקפדתי מאוד על עניין הזיהום האורי, וכיבדתי את תקנות הממשל המקומי, ולכן יצרתי תאורה כלפי מעלה שאינה עולה בעוצמתה על 15lux בתוך המתחם, ועל 5lux מחוץ לו, באמצעות מכשירים שכבים בחצות הלילה. אני משאיר דולק רק את שעון השמש המאיר, שמחיה את הבית בשעות הקסומות של הלילה. זהו המרכיב האנכי העשרים-וארבעה המשלים את הלחן הקצוב של המבנה. להב של אור המלטף בעדינות את הבניין כאילו היה דף מספר. המוזיקה שרציתי כדי להעלות על נס את הסימפוניה האורית הזאת, נובעת מכלים אקוסטיים, ומתעדפת ססגונות מתכת וחומרים אציליים יותר כמו עץ. שלוחות הרמוניות, מותחרות, המסוגלות לצלילים אווריריים מוארכים ופתיחות קוליות בעלות גוף, בקצבים ארוכים ומושגים אבל גם חיים וחיוניים. דו-שיח מתנהל עם עשרים ושלוש האומנות של הבניין שבאופן מיטבי עליו לאזכר את אופיין המהותי: חזרה עקשנית, הטרוגניות ממדית, אנכיות, חגיגות וקלילות בעת ובעונה אחת. מוזיקה עבור סקסופון בריטון, טנור וסופרן, עבור ויבראפון ומארימבה, שמזכירה את הסוגסטיה השוררת בחלום, מעלות השחר ועד לזריחה, מעלות הבוקר ועד לצהריים, מאחר הצהריים עד בין הערביים, מהשקיעה עד לחשכת הלילה. בטון, מים, אש, צל ואור הם המבצעים את הסימפוניה שאורכה עשרים וארבע דקות: דקה אחת לכל אומנה ועוד אחת נוספת עבור שעון השמש המאיר הקוצב את הזמן. אור וצל, איתנות, שימושיות ויופי של בניין תלוי, קל אבל לא יותר מדיי.

יום ההיפוך הקיצי: שם עצם בזכר, יחיד. המילה הלטינית solstitium המורכבת מ’סול’ כלומר השמש, ו’סטיטיום’ שפירושה להיות, להתקיים. זהו הרגע האסטרונומי שבו השמש מגיעה לנקודה המרבית או המזערית של נטייתה, בתנועתה-לכאורה לאורך המסלול המדומה שלה: היא מצויה בגובה המרבי בחצי הכדור הצפוני, ובמזערי - בחצי הכדור הדרומי. עבור אבותינו וציביליזאציות עתיקות, יום זה התאפיין בטקסים ופולחנים קמאיים שהזכירו את הקשר בין האור לצל. בחרתי בתאריך זה כדי לחנוך את היצירה של פאולאצו מונדאדורי מפני שמלבד היות יום זה המואר ביותר, הוא גם מתרחש יחד עם הלילה שבו עוברים למזל סרטן. המילה ‘סרטן’ מקורה בלטינית cancer, שהיא אחת מתורסיר מערכות הכוכבים המרכיבות את גלגל המזלות. המערכת מצויה בין מזל תאומים לבין אריה. בימי קדם, לפני הנטייה של ציר כדור הארץ, השמש נמצאה בבית של מערכת ‘סרטן’ וזהרה בשיא כוחה בחוג הסרטן ביום ההיפוך הקיצי.

into the darkness	N הכיחב	1
my tale always begins	דימת ירופיס ליתתמ	
in the middle of the night a sound from afar	לוק הלוע, קוחרמ, הלילב	2
you low moon	הנומנה הנבלה תא	
who touches the horizon	קפואב תעגונה	3
and protracts my dreams	ייתומולח תא הכיראמו	
come towards me	יתארקל יאוב	
while the tolls of the night	הלילה ינומעפ דועב	
come with us	ונתוא סיוולמ	4
tenaciously slowly	סתונשקעב סייטיא	
wake up, my sweetheart	A יתבוהא, ימוק	4.57
listen	יבשקה	5
it becomes the light	רוא רבכ	
you red heart who show yourself	A תפשוח תאש מודאה רבל	5.35
from east	חרזממ	
you reveal yourself and arise slowly	טאל הלגתמו הלוע תא	6
you just appear	טעמכ, רעיגהב	
blurry, you shake, enlighten it	הריאמ תא, תדערר	
him, suspended, light but not too much	יידמ רתוי אל רא, לק, יולת, ותוא	7
light small nightingale	M ריעזב רימז רוא	8
tiny of emotions	שגר לש ויפנא	
beg call sizzle	,שחור, ארוק, ריצפמ	9
move catch expand	ישרפתה, יספת, יזוז	
backlight hide yourself	עקרה לצב תאבחנו תא	10
placidly come beside me	הוולשב יבריק	11
with your taste of recollection	רבש תונורכיזה מעט מע	
light of high grounds	סיהגבב ררוא	12
you enter into the sun's big book	שמשה לש לודגה רפסל יסנכיה	13
you queen, history of the time	M ונמה תודלות, הכלמ, תא	13.25
burnished	השוטל	
intensified	תמצעומ	
burning of midday which tolls	לוצלצה מע סיירהצב תטהול	
light sancta sanctorum	טלקמ רוא	
who touch the heart	בלב עגונה	
early summer short shadow	ץיקה תליחת לש רצק לצ	
your mantle is beautiful	רלש המילגה רל הפי	
light diva	רוא לש הווייד	
your horizon	רלש קפואה	
without decoration	טושיקמ חץ	
unreachable radiated contour	P עיגהל תורשפא אלל ורוק ראיתימ	14
limber quadrilateral light	יידצ-עברא יניחי רוא	15
into the doandundo	השעת-לא-השעב	16
of the world's journeys	מלועה יליבש לש	
dancing arch	תדקור תשק	
wishes' portal	הקושתה רעש	17
weightless you flutter	הרוש תא שושימ אלל	
entering and leaving	יאצו יסנכיה	18
from the columns	מידומעה תרדשמ	19
as light hope	הווקתה רוא רותב	
on the promises' altar	תוחטבהה חבזמ לע	
constantly in vibration	קסופ יתלב טטרב	20
compact solid resistant	הדימע, הקצומ, הסוחד	21
connection light	T רוביח רוא	21.16
wayfaring light	דווג רוא	
not anymore of the day	מזי לש אל רבכ	
not yet of the evening	ברע אל ניידע	
reflection's wave	תויופקתשה לש לג	
oscillating lapping	סידרוזי מילוע סירבשימ	
heart assault of joy	בלב החמש תפקתמ	
i see you again into the water	דימב רתוא האור	
you dress yourself with sink	ישמ הטוע	
my lovely	ילש הצרענה	
in tea colors	התה יעבצב	
you reflect on the water	C מימה לע תפקתשמ תא	21.54
while the daylight close	רגסנ ימויהש העשב	
you disappear on west	ברעמב תמלענ תא	
like a miracle	סנ ומכ	
vibrant dusk	ס״ברע ויב לש דער	22
ardent impatient	תונלבס תרסח תבהלושמ	
light who runs away	S תקלתסמ תאשכ רוא	23
and then comes the moon	הנבלה העיפומ רכ רחאו	
the big mother wave	תילג הלודגה מאה	
he big mother cancer	נטרס הלודגה מאה	
comes telling stories into the night's fire	הלילה תרודמל הלילע רופיסכ תברקתמ	
highest venus, sovereign aphrodite she...	...איה, תטלוש הטידורפא venere somma	
now	N הנה	24
the stars reveal themselves	מיבוכה תא סיאור	
the wandering planetarium	דדונה מויראטנאלפה	
of comets and chimera	ונימדה ירוצזי טיבש יבכוכ לש	
trunks tall of millions of years	סינש ינוילימ הזמ סיהובג סיעזג	
their ancient shouting	מהלש המודקה הקעזה	
everything is metamorphosis	הנתשמ הרמתהב לוכה	
everything flows	מרז לוכה	
everything completes	רמגנ לוכה	
and reinvents itself	שדחתמ זאו	
in you who never gets old	תנקדזמ רניא מלועלש, רב	
blessedly mine mn	ילש תא תכרובמ	

